

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/1543**af 12. juli 2023****om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe idømt som led i en straffesag**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende retligt samarbejde i straffesager baseret på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, som normalt er blevet betegnet som en hovedhjørnesten i det retlige samarbejde i straffesager i Unionen siden Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999.
- (2) Foranstaltninger til at indhente og sikre elektronisk bevismateriale får stadig større betydning for strafferetlige efterforskninger og retsforfølgelser i hele Unionen. Effektive mekanismer til at indhente elektronisk bevismateriale er afgørende for at bekæmpe kriminalitet, og sådanne mekanismer bør være underlagt betingelser og garantier, der sikrer fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), navnlig principperne om nødvendighed og proportionalitet, retfærdig rettergang, beskyttelse af privatlivet og personoplysninger samt telekommunikationshemmeligheden.
- (3) I den fælles erklæring af 24. marts 2016 fra justits- og indenrigsministrene og EU-institutionernes repræsentanter om terrorangrebene i Bruxelles understreges behovet for, som en prioritet, hurtigere og mere effektivt at sikre og indhente digitalt bevismateriale og for at fastlægge konkrete foranstaltninger til at gøre dette.
- (4) Rådet understregede i sine konklusioner af 9. juni 2016 den stigende betydning af elektronisk bevismateriale i straffesager og betydningen af beskyttelsen af cyberspace mod misbrug og kriminelle aktiviteter til gavn for økonomier og samfund og således behovet for, at de retshåndhavende myndigheder og de judicielle myndigheder har effektive redskaber til at efterforske og retsforfølge kriminelle aktiviteter i cyberspace.
- (5) I den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet af 13. september 2017 om »modstandsdygtighed, afskrækkelse og forsvar: opbygning af en stærk cybersikkerhed for EU« understregede Kommissionen, at effektiv efterforskning og retsforfølgning af cyberkriminalitet er et centralt afskrækkelsesmiddel over for cyberangreb, og at de aktuelle proceduremæssige rammer skal tilpasses bedre til internettets tidsalder. Hastigheden af cyberangreb kan undertiden være for høj for de aktuelle procedurer, hvilket skaber særlige behov for et effektivt samarbejde på tværs af grænserne.
- (6) Europa-Parlamentets beslutning af 3. oktober 2017 ⁽³⁾ om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede nødvendigheden af at finde metoder til at sikre og indhente elektronisk bevismateriale hurtigere og betydningen af et tæt samarbejde mellem de retshåndhavende myndigheder, tredjelande og tjenesteudbydere, der er aktive på det europæiske område, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ og

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 88.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.6.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.6.2023.⁽³⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 29.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁽⁵⁾ og eksisterende aftaler om gensidig retshjælp. Europa-Parlamentets beslutning fremhævede ligeledes, at de forskellige lovgivningsrammer kan skabe problemer for tjenesteudbydere, når de forsøger at imødekomme anmodninger fra de retshåndhævende myndigheder, og opfordrede Kommissionen til at foreslå en europæisk ramme for elektronisk bevismateriale med tilstrækkelige garantier for alle berørte parter rettigheder og friheder, samtidig med at det glædede sig over Kommissionens igangværende arbejde med en samarbejdsplatform med sikre kommunikationskanaler til digital udveksling af europæiske efterforskningskendelser (EIO'er) og svar mellem Unionens judicielle myndigheder.

- (7) Netværksbaserede tjenester kan leveres hvor som helst fra og kræver ikke fysisk infrastruktur, lokaler eller medarbejdere i det land, hvor den pågældende tjeneste udbydes. Derfor opbevares relevant elektronisk bevismateriale ofte uden for efterforskningsstaten eller af en tjenesteudbyder, der er etableret uden for denne stat, hvilket skaber udfordringer med hensyn til indsamling af elektronisk bevismateriale i straffesager.
- (8) På grund af måden, netværksbaserede tjenester leveres på, fremsendes anmodninger om retligt samarbejde ofte til stater, der er værtsstater for et stort antal tjenesteudbydere. Desuden er antallet af anmodninger mangedoblet, som følge af at netværksbaserede tjenester i stigende grad anvendes. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU⁽⁶⁾ indeholder bestemmelser om muligheden af at udstede en EIO med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager i en anden medlemsstat. Desuden giver konventionen udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽⁷⁾ («konventionen om gensidig retshjælp i straffesager») også mulighed for at anmode om bevismateriale fra en anden medlemsstat. De procedurer og tidsfrister, der er fastsat i direktiv 2014/41/EU om EIO'en og i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager, er muligvis ikke egnede i forbindelse med elektronisk bevismateriale, som er mere flygtigt og lettere og hurtigere kan slettes. Indhentning af elektronisk bevismateriale gennem retlige samarbejdskanaler tager ofte lang tid, hvilket medfører situationer, hvor efterfølgende spor måske ikke længere er tilgængelige. Der er desuden ingen harmoniseret ramme for samarbejdet med tjenesteudbydere, men visse udbydere fra tredjelande accepterer direkte anmodninger om data bortset fra indholdsdata, i den udstrækning det er tilladt under gældende national ret. Medlemsstaterne anvender således i stigende grad frivillige direkte kanaler for samarbejde med tjenesteudbydere, hvis de findes, og de anvender forskellige nationale værktøjer, betingelser og procedurer. For så vidt angår indholdsdata, har nogle medlemsstater truffet ensidige foranstaltninger, mens andre fortsat gør brug af retligt samarbejde.
- (9) De forskellige lovgivningsrammer skaber udfordringer for retshåndhævende myndigheder og judicielle myndigheder samt for tjenesteudbydere, når de forsøger at imødekomme retlige anmodninger om elektroniske beviser, da de i stigende grad står over for retlig usikkerhed og potentielt lovkonflikter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke regler for grænseoverskridende retligt samarbejde om sikring og edition af elektronisk bevismateriale, som tager højde for elektroniske bevisers særlige karakter. Sådanne regler bør omfatte en forpligtelse for tjenesteudbydere, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, til at reagere direkte på anmodninger fra myndigheder i en anden medlemsstat. Denne forordning vil derfor supplere den eksisterende EU-ret og præcisere de regler, der gælder for retshåndhævende myndigheder og judicielle myndigheder samt for tjenesteudbydere for så vidt angår elektronisk bevismateriale, samtidig med at der sikres fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.
- (10) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret, i international ret og i internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er part i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i medlemsstaternes forfatninger på deres respektive anvendelsesområder. Sådanne rettigheder og principper omfatter navnlig retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme strafbare handling.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Konvention udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3).

- (11) Intet i denne forordning bør fortolkes som et forbud mod, at en fuldbyrdesmyndighed afslår at fuldbyrde en europæisk editionskendelse, såfremt der er objektive grunde til at formode, at den europæiske editionskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, hudfarve eller etniske oprindelse, religion, seksuelle orientering eller kønsidentitet, nationalitet, sprog eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes stilling kunne blive skadet af en af disse grunde.
- (12) Ordningen med den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse for elektronisk bevismateriale i straffesager er baseret på princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne og en formodning om, at medlemsstaterne overholder EU-retten, retsstatsprincipperne og navnlig de grundlæggende rettigheder, som er afgørende elementer i Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. En sådan mekanisme gør det muligt for de nationale kompetente myndigheder at sende sådanne kendelser direkte til tjenesteudbydere.
- (13) Respekt for privatliv og familieliv og beskyttelse af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger er grundlæggende rettigheder. I henhold til chartrets artikel 7 og artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation og til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende.
- (14) Ved gennemførelsen af denne forordning bør medlemsstaterne sikre, at personoplysninger beskyttes og behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽⁸⁾, herunder i tilfælde af yderligere anvendelse, fremsendelse og videreoverførsel af indhentede oplysninger.
- (15) Personoplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, bør kun behandles, når det er nødvendigt og på en måde, der står i et rimeligt forhold til formålene om at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge kriminalitet eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner samt udøvelse af retten til et forsvar. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at relevante databeskyttelsespolitikker og -foranstaltninger finder anvendelse på videregivelse af personoplysninger fra relevante myndigheder til tjenesteudbydere med henblik på denne forordning, herunder foranstaltninger, der skal sikre oplysningernes sikkerhed. Tjenesteudbydere bør sikre, at samme garantier gælder for videregivelse af personoplysninger til relevante myndigheder. Kun autoriserede personer bør have adgang til oplysninger, der indeholder personoplysninger, som kan indhentes gennem kontrolprocesser.
- (16) De proceduremæssige rettigheder i straffesager, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽⁹⁾, 2012/13/EU ⁽¹⁰⁾, 2013/48/EU ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/343 ⁽¹²⁾, (EU) 2016/800 ⁽¹³⁾ og (EU) 2016/1919 ⁽¹⁴⁾ bør inden for disse direktivers anvendelsesområde finde anvendelse på straffesager, der er omfattet af denne forordning, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af disse direktiver. De proceduremæssige garantier i henhold til chartret bør også finde anvendelse.
- (17) For at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder bør bevisværdien af bevismateriale, der er indsamlet under anvendelse af denne forordning, vurderes under retssagen af den kompetente judicielle myndighed i overensstemmelse med national ret og navnlig i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om privatlivets fred og elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

- (18) Denne forordning fastlægger de generelle regler, hvorefter en kompetent judiciel myndighed i Unionen, i straffesager, herunder strafferetlige efterforskninger, eller med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning idømt som led i en straffesag i overensstemmelse med denne forordning, kan pålægge en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, at foretage edition eller sikre elektronisk bevismateriale gennem en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse. Denne forordning bør finde anvendelse i alle grænseoverskridende tilfælde, hvor tjenesteudbyderens udpegede forretningssted eller retlige repræsentant befinder sig i en anden medlemsstat. Denne forordning berører ikke de nationale myndigheders beføjelser til at henvende sig til tjenesteudbydere, der er etableret eller repræsenteret på deres område, med henblik på at de overholder tilsvarende nationale foranstaltninger.
- (19) Denne forordning bør kun regulere indsamling af data, der på tidspunktet for modtagelsen af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse opbevares af en tjenesteudbyder. Den bør ikke pålægge tjenesteudbyderne en generel pligt til opbevaring af data, og den bør ikke medføre nogen generel og vilkårlig opbevaring af data. Denne forordning bør heller ikke tillade aflytning eller indhentning af data, der opbevares efter modtagelsen af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse.
- (20) Anvendelsen af denne forordning bør ikke berøre tjenesteudbyderes eller deres brugeres brug af kryptering. Oplysninger, der anmodes om ved hjælp af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, bør tilvejebringes eller sikres, uanset om de er krypterede eller ej. Denne forordning bør dog ikke pålægge tjenesteudbydere nogen forpligtelse til at dekryptere oplysninger.
- (21) I mange tilfælde bliver oplysninger ikke længere opbevaret eller på anden måde behandlet på en brugers enhed, men er tilgængelige på en cloudbaseret infrastruktur, der muliggør adgang fra et hvilket som helst sted. Rør at drive disse tjenester behøver tjenesteudbydere ikke at være etableret eller at have servere i en specifik jurisdiktion. Anvendelsen af denne forordning bør derfor ikke afhænge af tjenesteudbyderens faktiske etableringssted eller af databehandlings- eller lagerfacilitetens faktiske beliggenhed.
- (22) Denne forordning berører ikke myndighedernes undersøgelsesbeføjelser i civile og administrative sager, herunder hvor sådanne sager kan føre til pålæggelse af sanktioner.
- (23) Eftersom sager om gensidig retshjælp kan betragtes som straffesager i henhold til gældende national ret i medlemsstaterne, bør det præciseres, at der ikke bør udstedes en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse med henblik på at tilbyde retshjælp til en anden medlemsstat eller et tredjeland. I sådanne tilfælde bør anmodningen om gensidig retshjælp rettes til den medlemsstat eller det tredjeland, som kan yde gensidig retshjælp i henhold til sin nationale ret.
- (24) I forbindelse med straffesager bør den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse kun udstedes for specifikke straffesager vedrørende en bestemt strafbar handling, der allerede har fundet sted, efter en individuel vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af disse kendelser i hver enkelt sag under hensyntagen til den mistænkte eller tiltaltes rettigheder.
- (25) Denne forordning bør også finde anvendelse på sager, der indledes af en udstedende myndighed med henblik på at lokalisere en dømt person, der har unddraget sig straffuldbyrdelse, med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning idømt som led i en straffesag. Er frihedsstraffen eller den frihedsberøvende foranstaltning imidlertid pålagt efter en afgørelse afsagt in absentia, bør det ikke være muligt at udstede en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, eftersom national ret i medlemsstaterne om retsafgørelser afsagt in absentia varierer betydeligt på tværs af Unionen.
- (26) Denne forordning bør finde anvendelse på tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i Unionen, og det bør kun være muligt at udstede de kendelser, der er omhandlet i denne forordning, for data vedrørende tjenester, der tilbydes i Unionen. Tjenester, der udelukkende udbydes uden for Unionen, bør ikke være omfattet af denne forordning, selv om tjenesteudbyderen er etableret i Unionen. Denne forordning bør derfor ikke give adgang til andre data end data vedrørende de tjenester, der tilbydes brugeren i Unionen af disse tjenesteudbydere.
- (27) De tjenesteudbydere, der er mest relevante for indsamling af bevismateriale i straffesager, er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og specifikke udbydere af informationssamfundstjenester, som letter samspillet mellem brugere. Begge grupper bør således være omfattet af denne forordning. Elektroniske kommunikationstjenester er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972⁽¹⁵⁾ og omfatter interpersonelle

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

kommunikationstjenester såsom internettelefoni, instant messaging og e-mailtjenester. Denne forordning bør også finde anvendelse på tjenesteudbydere i informationssamfundet i den i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁶⁾ anvendte betydning, som ikke betragtes som udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, men som giver deres brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, eller som tilbyder deres brugere tjenester, som kan bruges til at opbevare eller på anden måde behandle data på deres vegne. Dette ville være i overensstemmelse med de udtryk, der anvendes i Europarådets konvention om IT-kriminalitet (ETS nr. 185), udfærdiget i Budapest den 23. november 2001 (»Budapestkonventionen«). Ved databehandling bør forstås databehandling i teknisk forstand som tilvejebringelse eller manipulation af data, dvs. tekniske operationer, hvorved data frembringes eller ændres ved hjælp af computerregnekraft. De kategorier af tjenesteudbydere, som er omfattet af denne forordning, bør omfatte f.eks. onlinemarkedspladser, der giver forbrugere og virksomheder mulighed for at kommunikere med hinanden, og andre hostingtjenester, herunder hvor tjenesten leveres via cloudcomputing, samt onlinespilleplatforme og onlinegamblingplatforme. Såfremt en udbyder af informations-samfundstjenester ikke giver sine brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, men kun med tjenesteudbyderen, eller ikke giver mulighed for at opbevare eller på anden måde behandle data, eller såfremt muligheden for at lagre data ikke er et afgørende element, dvs. en væsentlig del, af den tjeneste, der leveres til brugerne, f.eks. juridiske rådgivnings-, arkitekt- og ingeniør- og regnskabs tjenester fjernleveret online, bør udbyderen ikke være omfattet af definitionen af »tjenesteudbyder« i denne forordning, også selv om de tjenester, der leveres af denne tjenesteudbyder, er informationssamfundstjenester som omhandlet i direktiv (EU) 2015/1535.

- (28) Udbydere af internetinfrastruktur tjenester vedrørende tildeling af navne og numre, f.eks. domænenavneadministratorer og -registratorer og privatlivs- og proxytjenesteudbydere eller regionale onlineregistre for IP-adresser, er af særlig relevans i forbindelse med identifikation af aktører bag ondsindede eller kompromitterede websteder. De opbevarer oplysninger, der kunne gøre det muligt at identificere en enkeltperson eller enhed bag et websted, der anvendes til en kriminel aktivitet, eller ofret for en kriminel aktivitet.
- (29) For at fastslå, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i Unionen, skal det vurderes, om tjenesteudbyderen gør det muligt for fysiske eller juridiske personer i en eller flere medlemsstater at anvende dennes tjenester. Imidlertid bør adgangen til en onlinegrænseflade i Unionen, f.eks. adgangen til en tjenesteudbyders eller en mellemmands websted eller e-mailadresse eller andre kontaktoplysninger, i sig selv betragtes som utilstrækkelig til at fastslå, at en tjenesteudbyder udbyder tjenester i Unionen i den i denne forordning anvendte betydning.
- (30) En væsentlig tilknytning til Unionen bør også være relevant for at fastslå, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i Unionen. En sådan væsentlig tilknytning til Unionen bør anses for at være til stede, såfremt tjenesteudbyderen er etableret i Unionen. Såfremt tjenesteudbyderen ikke er etableret i Unionen, bør kriteriet om en væsentlig tilknytning baseres på specifikke faktuelle kriterier såsom forekomsten af et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller målretning af aktiviteter mod en eller flere medlemsstater. Målretning af aktiviteter mod en eller flere medlemsstater bør fastslås på grundlag af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelsen af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat, eller muligheden for at bestille varer eller tjenesteydelser. Målretningen af aktiviteter mod en medlemsstat kan ligeledes udledes af tilgængeligheden af en applikation (»app«) i den relevante nationale app-butik, af lokal annoncering eller annoncering på det sprog, der almindeligvis anvendes i den pågældende medlemsstat, eller af håndteringen af kunde-relationer, f.eks. ved at yde kundeservice på det sprog, der almindeligvis anvendes i den pågældende medlemsstat. Det bør endvidere antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis tjenesteudbyderen retter sine aktiviteter mod en eller flere medlemsstater som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁷⁾. På den anden side bør levering af en tjeneste alene med henblik på overholdelse af det forbud mod forskelsbehandling, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 ⁽¹⁸⁾, ikke uden yderligere grunde betragtes som tegn på, at den erhvervsdrivende retter aktiviteter mod et bestemt område i Unionen. De samme overvejelser bør lægges til grund ved bestemmelsen af, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i en medlemsstat.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF (EUT L 60 I af 2.3.2018, s. 1).

- (31) Denne forordning bør omfatte datakategorierne abonnentdata, trafikdata og indholdsdata. En sådan kategorisering er i overensstemmelse med mange medlemsstaters ret og EU-retten, såsom direktiv 2002/58/EF og Domstolens retspraksis, samt folkeretten, navnlig Budapestkonventionen.
- (32) IP-adresser samt adgangsnumre og relaterede oplysninger kan udgøre et afgørende udgangspunkt for strafferetlige efterforskninger, hvor en mistænks identitet ikke kendes. De udgør typisk en del af en registrering af hændelser, også kendt som en serverlog, der angiver start og afslutning af en brugeradgangssession til en tjeneste. Det er ofte en individuel IP-adresse (statisk eller dynamisk) eller en anden identifikator, der identificerer den netgrænseflade, der anvendes under adgangssessionen. Relaterede oplysninger om start og afslutning af en brugeradgangssession til en tjeneste såsom kildeporte og tidsstempel er nødvendige, da IP-adresser ofte deles mellem brugerne, f.eks. hvor CGN (carrier grade network address translation) eller tilsvarende tekniske løsninger er i brug. I overensstemmelse med gældende EU-ret skal IP-adresser imidlertid betragtes som personoplysninger og være omfattet af fuld beskyttelse i henhold til gældende EU-ret om databeskyttelse. Desuden kan IP-adresser under visse omstændigheder betragtes som trafikdata. Adgangsnumre og relaterede oplysninger betragtes også som trafikdata i nogle medlemsstater. Med henblik på en bestemt strafferetlig efterforskning kan de retshåndhavende myndigheder imidlertid være nødt til at anmode om en IP-adresse samt adgangsnumre og relaterede oplysninger alene med henblik på identifikation af bruger, før der kan anmodes om abonnentdata vedrørende denne identifikator fra tjenesteudbyderen. I sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt at anvende samme ordning som for abonnentdata som defineret i denne forordning.
- (33) Hvor der ikke anmodes om IP-adresser, adgangsnumre og relaterede oplysninger alene med henblik på identifikation af bruger i en bestemt strafferetlig efterforskning, anmodes der generelt om dem for at få oplysninger, der i højere grad krænker privatlivets fred, såsom brugerens kontakter og færden. Som sådan kunne de bruges til at fastlægge et berørt individs fuldstændige profil, men de kan samtidig lettere behandles og analyseres end indholdsdata, da de præsenteres i et struktureret og standardiseret format. Det er derfor afgørende, at IP-adresser, adgangsnumre og relaterede oplysninger, der ikke anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger i en bestemt strafferetlig efterforskning, i sådanne situationer behandles som trafikdata og anmodes om i henhold til den samme ordning som indholdsdata som defineret i denne forordning.
- (34) Alle datakategorier indeholder personoplysninger og er dermed omfattet af garantierne i gældende EU-ret om databeskyttelse. Omfanget af indvirkningen på de grundlæggende rettigheder varierer imidlertid mellem kategorierne, navnlig mellem abonnentdata og data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, på den ene side, og trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, og indholdsdata, på den anden side. Selv om abonnentdata samt IP-adresser, adgangsnumre og relaterede oplysninger, hvor de anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger, kunne være nyttige til at finde de første spor i en efterforskning vedrørende en mistænks identitet, er trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, og indholdsdata ofte mere relevante som bevismateriale. Det er derfor afgørende, at alle disse datakategorier er omfattet af denne forordning. Med tanke på den forskellige grad af indgriben i de grundlæggende rettigheder bør der knyttes passende garantier og betingelser til indhentning af sådanne data.
- (35) Situationer, hvor der er en overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed, bør behandles som nødsituationer og medføre kortere frister for tjenesteudbyderen og fuldbyrdelsesmyndigheden. Hvor forstyrrelsen eller ødelæggelsen af kritisk infrastruktur som defineret i Rådets direktiv 2008/114/EF ⁽¹⁹⁾ ville indebære en sådan fare, herunder gennem alvorlig skade for forsyningen af befolkningen med grundlæggende fornødenheder eller for udøvelsen af statens central funktioner, bør en sådan situation også behandles som en nødsituation i overensstemmelse med EU-retten.
- (36) En judiciel myndighed bør altid være involveret i udstedelsen af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, enten i selve udstedelsen eller i godkendelsen af kendelsen. I betragtning af den mere følsomme karakter af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, og indholdsdata, kræver udstedelsen eller godkendelsen af en europæisk editionskendelse med henblik på at indhente disse datakategorier domstolsprøvelse. Da abonnentdata og data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, er mindre

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

følsomme, kan en europæisk editionskendelse med henblik på at indhente sådanne oplysninger desuden udstedes eller godkendes af en kompetent offentlig anklager. I overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang, som beskyttet af chartret og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, skal offentlige anklagere udøve deres ansvar objektivt og træffe deres afgørelse i forbindelse med udstedelse eller godkendelse af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse udelukkende på grundlag af de faktiske omstændigheder i sagsakterne og under hensyntagen til alle belastende og diskulperende beviser.

- (37) For at sikre fuld beskyttelse af grundlæggende rettigheder bør enhver godkendelse af europæiske editionskendelser eller europæiske sikringskendelser ved judicielle myndigheder i princippet opnås, inden den pågældende kendelse udstedes. Undtagelser fra dette princip bør kun indrømmes i behørigt begrundede nødsituationer, når der anmodes om abonnentdata eller data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller sikring af oplysninger, såfremt det ikke er muligt i tide at opnå forudgående godkendelse ved en judicial myndighed, navnlig fordi godkendelsesmyndigheden ikke kan kontaktes med henblik på at opnå godkendelse, og truslen er så overhængende, at der kræves øjeblikkelig handling. Der bør dog kun gøres sådanne undtagelser, hvor den myndighed, der har udstedt den pågældende kendelse, kunne udstede en kendelse i en lignende national sag i henhold til national ret uden forudgående godkendelse.
- (38) En europæisk editionskendelse bør kun udstedes, hvis dette er nødvendigt, forholdsmæssigt, tilstrækkeligt og relevant for så vidt angår den foreliggende sag. Udstedelsesmyndigheden bør tage hensyn til den mistænkte eller tiltalte rettigheder i sager vedrørende en strafbar handling og bør kun udstede en europæisk editionskendelse, hvis en sådan kendelse kunne være blevet udstedt på samme betingelser i en tilsvarende national sag. Ved vurderingen af, om der skal udstedes en europæisk editionskendelse, bør der tages hensyn til, om en sådan kendelse er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå det legitime mål om at indhente oplysninger, der er relevante og nødvendige som bevis i en individuel sag.
- (39) Såfremt en europæisk editionskendelse udstedes med henblik på at indhente forskellige datakategorier, bør den udstedende myndighed sikre, at betingelserne og procedurerne, såsom underretning til fuldbyrdelsesmyndigheden, er opfyldt for hvert af disse datakategorier.
- (40) I betragtning af den mere følsomme karakter af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, og af indholdsdata, bør der skelnes med hensyn til denne forordnings materielle anvendelsesområde. Det bør være muligt at udstede en europæisk editionskendelse for at indhente abonnentdata eller indhente de data der alene anmodes om med henblik på identifikation af brugeren som defineret i denne forordning for enhver strafbar handling; en europæisk editionskendelse for at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller for at indhente indholdsdata, bør derimod være underlagt strengere krav for at tage højde for den mere følsomme karakter af sådanne data. I denne forordning bør der fastsættes en tærskel med hensyn til dens anvendelsesområde, der gør det muligt at anlægge en mere forholdsmæssig tilgang, og en række andre forudgående og efterfølgende betingelser og garantier for at sikre respekt for proportionalitet og de berørte personers rettigheder. En sådan tærskel bør samtidig ikke begrænse denne forordnings effektivitet og retlige aktørers brug heraf. Muligheden for udelukkende at udstede europæiske editionskendelser i forbindelse med straffesager for lovovertrædelser, der kan straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, vil begrænse denne forordnings anvendelsesområde til mere alvorlige lovovertrædelser uden i for høj grad at påvirke retlige aktørers muligheder for at anvende den. Denne begrænsning vil udelukke en lang række forbrydelser, der betragtes som mindre alvorlige af medlemsstaterne som udtrykt i en lavere maksimal straf, fra denne forordnings anvendelsesområde. Denne begrænsning vil ligeledes have den fordel, at den er let at anvende i praksis.
- (41) Der findes særlige lovovertrædelser, hvor bevismaterialet typisk er tilgængeligt udelukkende i elektronisk form, hvilket af natur er meget flygtigt. Dette er tilfældet for cyberrelaterede lovovertrædelser, endog disse, som muligvis ikke anses for alvorlige i sig selv, men som kunne forårsage omfattende eller betydelige skader, herunder navnlig lovovertrædelser, der har en begrænset indvirkning på den enkelte, men begås i et stort antal og forårsager omfattende skader samlet set. I de fleste tilfælde, hvor lovovertrædelser er begået ved brug af et informations-system, ville anvendelsen af den samme tærskel som for andre typer lovovertrædelser i vidt omfang føre til straffrihed. Dette berettiger anvendelsen af denne forordning på sådanne lovovertrædelser, også når de kan straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindre end tre år. For andre terrorhandlinger i den i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽²⁰⁾ anvendte betydning samt lovovertrædelser vedrørende seksuelt

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

misbrug og seksuel udnyttelse af børn i den i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽²¹⁾ anvendte betydning bør der ikke stilles krav om en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år.

- (42) Principielt bør en europæisk editionskendelse stiles til tjenesteudbyderen, der fungerer som dataansvarlig. Under visse omstændigheder kan det imidlertid vise sig at være særlig udfordrende at afgøre, om en tjenesteudbyder har rollen som dataansvarlig eller databehandler, navnlig hvor flere tjenesteudbydere er involveret i behandlingen af oplysninger, eller hvor tjenesteudbyderne behandler oplysningerne på vegne af en fysisk person. At sondre mellem den registeransvarliges og databehandlerens roller med hensyn til et bestemt sæt oplysninger kræver ikke blot specialiseret viden om den retlige kontekst, men kan også kræve fortolkning af ofte meget komplekse kontraktlige rammer, der i et bestemt tilfælde fastsætter, at forskellige tjenesteudbydere tildeles forskellige opgaver og roller med hensyn til et bestemt sæt oplysninger. Hvor tjenesteudbydere behandler oplysninger på vegne af en fysisk person, kan det i nogle tilfælde være vanskeligt at afgøre, hvem der er den registeransvarlige, selv om der kun er én tjenesteudbyder involveret. Hvor de pågældende oplysninger opbevares eller på anden måde behandles af en tjenesteudbyder, og det ikke er klart, hvem den dataansvarlige er, til trods for at udstedelsesmyndigheden har gjort en rimelig indsats, bør det derfor være muligt at rette en europæisk editionskendelse direkte til denne tjenesteudbyder. I nogle tilfælde kan henvendelsen til den dataansvarlige desuden være til skade for efterforskningen i den pågældende sag, f.eks. fordi den dataansvarlige er mistænkt eller tiltalt eller dømt, eller fordi der er tegn på, at den dataansvarlige kunne handle i den persons interesse, der er genstand for efterforskningen. Også i disse tilfælde bør det være muligt at rette en europæisk editionskendelse direkte til den tjenesteudbyder, der behandler oplysningerne på vegne af den dataansvarlige. Dette bør ikke berøre udstedelsesmyndighedens ret til at pålægge tjenesteudbyderen at sikre oplysningerne.
- (43) Den databehandler, der opbevarer eller på anden måde behandler oplysningerne på vegne af den dataansvarlige, bør i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 underrette den dataansvarlige om edition af oplysningerne, medmindre udstedelsesmyndigheden har anmodet tjenesteudbyderen om at afstå fra at underrette den dataansvarlige, så længe det er nødvendigt og forholdsmæssigt, for ikke at hindre den pågældende straffesag. I så fald bør udstedelsesmyndigheden i sagsakterne angive årsagerne til forsinkelsen af underretningen af den dataansvarlige, og der bør også tilføjes en kort begrundelse i den medfølgende attest, der fremsendes til modtageren.
- (44) Hvor oplysningerne opbevares eller på anden måde behandles som en del af en infrastruktur, som en tjenesteudbyder stiller til rådighed for en myndighed, bør der kun kunne udstedes en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, såfremt den myndighed, for hvilken oplysningerne opbevares eller på anden måde behandles, befinder sig i udstedelsesstaten.
- (45) I tilfælde, hvor oplysninger omfattet af tavshedspligt i henhold til udstedelsesstatens ret opbevares eller på anden måde behandles af en tjenesteudbyder som en del af en infrastruktur, der stilles til rådighed for erhvervsudøvere omfattet af tavshedspligt (»tavshedsforpligtet erhvervsudøver«) i erhvervsmæssigt øjemed, bør det kun være muligt at udstede en europæisk editionskendelse til indhentning af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller indhentning af indholdsdata, hvor den tavshedsforpligtede erhvervsudøver er bosiddende i udstedelsesstaten, såfremt henvendelse til den tavshedsforpligtede erhvervsudøver kunne være til skade for efterforskningen, eller såfremt der er givet afkald på retten til fortrolighed i overensstemmelse med gældende ret.
- (46) Princippet *ne bis in idem* er et grundlæggende retsprincip i Unionen som anerkendt i chartret og udviklet i EU-Domstolens retspraksis. Såfremt udstedelsesmyndigheden har grund til at formode, at der muligvis føres parallelle straffesager i en anden medlemsstat, bør den høre myndighederne i denne medlemsstat i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽²²⁾. Under alle omstændigheder må der ikke udstedes en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, hvor udstedelsesmyndigheden har grund til at formode, at det ville stride mod princippet *ne bis in idem*.
- (47) Immuniteter og privilegier som kan omhandle personkategorier såsom diplomater eller særligt beskyttede forhold såsom retten til fortrolighed mellem advokat og klient eller journalisters ret til ikke at afsløre deres informationskilders identitet er omfattet af andre instrumenter til gensidig anerkendelse såsom direktiv 2014/41/EU om EIO'en. Immuniteters og privilegiers rækkevidde og indvirkning er forskellige afhængigt af den gældende nationale ret, der skal tages i betragtning på tidspunktet for udstedelsen af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, eftersom udstedelsesmyndigheden kun bør kunne udstede en kendelse, hvis en lignende kendelse ville kunne være blevet udstedt i en lignende national sag. Der findes ingen fælles definition af, hvad der udgør

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽²²⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

immuniteter eller privilegier i EU-retten. Den præcise definition af disse begreber er derfor overladt til national ret, og definitionen kan omfatte beskyttelse, der finder anvendelse på eksempelvis læger og advokater, herunder når der anvendes specialiserede platforme inden for disse erhverv. Den præcise definition af immuniteter og privilegier kan også omfatte regler om fastlæggelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

- (48) Hvis udstedelsesmyndigheden søger at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller indholdsdata ved at udstede en europæisk editionskendelse og har rimelig grund til at formode, at de data, der anmodes om, er beskyttet af immuniteter eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, eller at disse data i den pågældende stat er omfattet af regler om fastlæggelse og begrænsning af strafferetligt ansvar vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, bør udstedelsesmyndigheden kunne anmode om afklaring, inden den udsteder den europæiske editionskendelse, herunder ved at høre de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, enten direkte eller via Eurojust eller Det Europæiske Retlige Netværk.
- (49) Det bør være muligt at udstede en europæisk sikringskendelse for enhver strafbar handling. Udstedelsesmyndigheden bør tage hensyn til den mistænkte eller tiltalte rettigheder i sager vedrørende en strafbar handling og bør kun udstede en europæisk sikringskendelse, hvis en sådan kendelse kunne være blevet udstedt på samme betingelser i en lignende national sag, og hvor det er nødvendigt, forholdsmæssigt, passende og relevant for så vidt angår den foreliggende sag. Ved vurderingen af, om der skal udstedes en europæisk sikringskendelse, bør der tages hensyn til, om en sådan kendelse er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå det legitime mål om at forhindre fjernelse, sletning eller ændring af oplysninger, der er relevante og nødvendige som bevis i en individuel sag, i situationer, hvor det kunne tage længere tid at få indhentet disse oplysninger.
- (50) Europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser bør stiles direkte til det udpegede forretningssted eller til den retlige repræsentant, der er udpeget af tjenesteudbyderen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1544 ⁽²³⁾. I nødsituationer som defineret i denne forordning, hvor en tjenesteudbyders udpegede forretningssted eller retlige repræsentant ikke reagerer på den medfølgende attest for en europæisk editionskendelse (EPOC) eller attest for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR) inden for fristerne eller endnu ikke er blevet udpeget inden for de frister, der er fastsat i direktiv (EU) 2023/1544, bør det undtagelsesvis være muligt at stile EPOC'en eller EPOC-PR'en til et andet forretningssted eller en anden retlig repræsentant for tjenesteudbyderen i Unionen sammen med eller i stedet for at fortsætte fuldbyrdelsen af den oprindelige kendelse i overensstemmelse med denne forordning. På grund af disse forskellige mulige scenarier anvendes den generelle betegnelse »modtager« i denne forordnings bestemmelser.
- (51) I betragtning af den mere følsomme karakter af en europæisk editionskendelse for at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller for at indhente indholdsdata, er det hensigtsmæssigt at indføre en underretningsmekanisme, der finder anvendelse på europæiske editionskendelser med henblik på at indhente disse datakategorier. Denne underretningsmekanisme bør omfatte en fuldbyrdelsesmyndighed og bestå i fremsendelse af EPOC'en til denne myndighed samtidig med fremsendelsen af EPOC'en til modtageren. Hvor der imidlertid udstedes en europæisk editionskendelse for at indhente elektronisk bevismateriale i straffesager med væsentlige og stærke forbindelser til udstedelsesstaten, bør der ikke kræves underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden. En sådan forbindelse bør antages, hvor udstedelsesmyndigheden på tidspunktet for udstedelsen af den europæiske editionskendelse har rimelig grund til at antage, at lovovertrædelsen er begået, er ved at blive begået eller sandsynligvis vil blive begået i udstedelsesstaten, og hvor den person, hvis oplysninger der anmodes om, er bosiddende i udstedelsesstaten.
- (52) I denne forordning bør en lovovertrædelse anses for at være begået, være ved at blive begået eller sandsynligvis vil blive begået i udstedelsesstaten, hvis dette anses for at være tilfældet i overensstemmelse med udstedelsesstatens nationale ret. I nogle tilfælde, navnlig på cyberkriminalitetsområdet, er visse faktuelle elementer såsom ofrets bopæl normalt vigtige indikationer, der skal tages i betragtning, når det afgøres, hvor lovovertrædelsen er begået. F.eks. kan ransomwareforbrydelser ofte anses for at være begået, hvor offeret for en sådan forbrydelse bor, selv når det nøjagtige sted, hvor ransomwaren er blevet lanceret, er usikkert. Fastlæggelsen af det sted, hvor lovovertrædelsen blev begået, bør ikke berøre reglerne om straffemyndighed med hensyn til de relevante lovovertrædelser i henhold til gældende national ret.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1544 af 12. juli 2023 om harmoniserede regler for udpegning af bestemte forretningssteder og udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (se side 181 i denne EUT).

- (53) Det er op til udstedelsesmyndigheden på tidspunktet for udstedelsen af den europæiske editionskendelse for at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller for at indhente indholdsdata, på basis af det foreliggende materiale at vurdere, om der er rimelig grund til at antage, at den person, hvis oplysninger der anmodes om, er bosiddende i udstedelsesstaten. I denne henseende kan forskellige objektive omstændigheder, der kunne tyde på, at de pågældende har etableret deres sædvanlige interessecentrum i en bestemt medlemsstat eller har til hensigt at gøre det, være relevante. Det følger af behovet for en ensartet anvendelse af EU-retten og af lighedsprincippet, at begrebet »bopæl« i denne særlige sammenhæng skal fortolkes ensartet i hele Unionen. Der kunne være rimelig grund til at antage, at en person har bopæl i en udstedelsesstat, navnlig hvor en person er registreret som bosiddende i en udstedelsesstat som angivet ved besiddelsen af et identitetskort, ved en opholdstilladelse eller ved at være registreret i et folkeregister. I mangel af registrering i udstedelsesstaten kan en persons bopæl fremgå af den omstændighed, at en person har givet udtryk for sin hensigt om at bosætte sig i denne medlemsstat eller efter en stabil periode med ophold i denne medlemsstat har opnået visse forbindelser til denne stat, der svarer til dem, der følger af etableringen af en formel bopæl i denne medlemsstat. Med henblik på at afgøre, om der i en konkret situation foreligger tilstrækkelige forbindelser mellem den pågældende person og udstedelsesstaten, som giver rimelig grund til at antage, at den pågældende person opholder sig i denne stat, kan der tages hensyn til forskellige objektive forhold, der kendetegner denne persons situation, herunder navnlig varigheden, arten og betingelserne for personens tilstedeværelse i udstedelsesstaten eller den familiemæssige tilknytning eller økonomiske tilknytning, som denne person har til denne medlemsstat. Et indregistreret køretøj, en bankkonto, det forhold, at personens ophold i udstedelsesstaten har været uafbrudt, eller andre objektive faktorer kunne være relevant for at fastslå, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person har bopæl i udstedelsesstaten. Et kort besøg, en ferie, herunder i sommerhus, eller et tilsvarende ophold i udstedelsesstaten uden yderligere væsentlig tilknytning er ikke nok til at udgøre en bopæl i denne medlemsstat. I tilfælde, hvor udstedelsesmyndigheden på tidspunktet for udstedelsen af den europæiske editionskendelse for at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller for at indhente indholdsdata ikke har rimelig grund til at antage, at den person, hvis oplysninger der anmodes om, er bosiddende i udstedelsesstaten, bør udstedelsesmyndigheden underrette fuldbyrdelsesmyndigheden.
- (54) For at sørge for en hurtig procedure bør det relevante tidspunkt for afgørelsen af, om der er behov for at underrette fuldbyrdelsesmyndigheden, være det tidspunkt, hvor den europæiske editionskendelse udstedes. Senere bopælsændringer bør ikke have nogen indvirkning på proceduren. De pågældende personer bør kunne påberåbe sig deres rettigheder samt reglerne om fastlæggelse og begrænsning af strafferetligt ansvar vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier under hele straffesagen, og fuldbyrdelsesmyndigheden bør kunne påberåbe sig en grund til afslag, hvor der i ekstraordinære tilfælde er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at antage, at fuldbyrdelse af kendelsen under sagens særlige omstændigheder ville medføre en åbenbar overtrædelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og chartret. Desuden bør det også være muligt at påberåbe sig disse grunde under fuldbyrdelsesproceduren.
- (55) En europæisk editionskendelse bør fremsendes via en EPOC, og en europæisk sikringskendelse bør fremsendes via en EPOC-PR. Hvor det er nødvendigt, bør EPOC'en eller EPOC-PR'en oversættes til et af Unionens officielle sprog, der accepteres af modtageren. Hvor tjenesteudbyderen ikke har angivet noget sprog, bør EPOC'en eller EPOC-PR'en oversættes til et officielt sprog i den medlemsstat, hvor det udpegede forretningssted eller tjenesteudbydere's retlige repræsentant befinder sig, eller til et andet officielt sprog, som det udpegede forretningssted eller tjenesteudbydere's retlige repræsentant har erklæret at ville acceptere. Hvor en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til denne forordning, bør den EPOC, der skal sendes til denne myndighed, oversættes til et officielt sprog i fuldbyrdelsesstaten eller til et andet af Unionens officielle sprog, der accepteres af denne stat. I den forbindelse bør hver medlemsstat tilskyndes til når som helst i en skriftlig erklæring, der indgives til Kommissionen, at angive, om og på hvilke af Unionens officielle sprog ud over den pågældende medlemsstats officielle sprog de vil acceptere oversættelser af EPOC'er og EPOC-PR'er. Kommissionen bør stille sådanne erklæringer til rådighed for alle medlemsstater og for Det Europæiske Retlige Netværk.
- (56) Hvor der er udstedt en EPOC, og underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden ikke er påkrævet i henhold til denne forordning, bør modtageren efter modtagelsen af EPOC'en sikre, at de oplysninger, der anmodes om, fremsendes direkte til udstedelsesmyndigheden eller de retshåndhavende myndigheder som anført i EPOC'en senest ti dage efter modtagelsen af EPOC'en. Hvor en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til denne forordning, bør tjenesteudbyderen efter modtagelsen af EPOC'en handle uopsætteligt for at sikre oplysningerne. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden ikke har påberåbt sig nogen grund til afslag i henhold til denne forordning senest

ti dage efter modtagelsen af EPOC'en, bør modtageren sikre, at de oplysninger, der anmodes om, fremsendes direkte til udstedelsesmyndigheden eller de retshåndhævende myndigheder som anført i EPOC'en ved udløbet af denne periode på ti dage. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden allerede inden udløbet af perioden på ti dage over for udstedelsesmyndigheden og modtageren bekræfter, at den ikke agter at påberåbe sig nogen grund til afslag, bør modtageren handle så hurtigt som muligt efter en sådan bekræftelse og senest ved udløbet af denne periode på ti dage. De kortere frister, der gælder i nødsituationer som defineret i denne forordning, bør overholdes af modtageren og, i givet fald, af fuldbyrdelsesmyndigheden. Modtageren og, i givet fald, fuldbyrdelsesmyndigheden bør fuldbyrde EPOC'en hurtigst muligt og senest inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, under størst mulig hensyntagen til de proceduremæssige frister og andre frister, som udstedelsesstaten har angivet.

- (57) Hvor modtageren udelukkende på grundlag af oplysningerne i EPOC'en eller EPOC-PR'en finder, at fuldbyrdelsen af EPOC'en eller EPOC-PR'en ville kunne stride imod immuniteter eller privilegier eller imod regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, bør modtageren underrette udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden herom. For så vidt angår EPOC'er bør udstedelsesmyndigheden, hvor fuldbyrdelsesmyndigheden ikke er blevet underrettet i henhold til denne forordning, tage de oplysninger, der er modtaget fra modtageren, til efterretning og bør på eget initiativ eller efter anmodning fra fuldbyrdelsesmyndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt den europæiske editionskendelse skal trækkes tilbage, tilpasses eller opretholdes. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet i henhold til denne forordning, bør udstedelsesmyndigheden tage de oplysninger, der er modtaget fra modtageren, til efterretning og træffe afgørelse om, hvorvidt den europæiske editionskendelse skal trækkes tilbage, tilpasses eller opretholdes. Det bør også være muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at påberåbe sig de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning.
- (58) For at gøre det muligt for modtageren at løse formelle problemer med en EPOC eller en EPOC-PR er det nødvendigt at fastlægge en procedure for kommunikation mellem modtageren og udstedelsesmyndigheden samt, hvor fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet i henhold til denne forordning, mellem modtageren og fuldbyrdelsesmyndigheden, i tilfælde hvor EPOC'en eller EPOC-PR'en er ufuldstændig eller indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fuldbyrde den pågældende kendelse. Endvidere, hvor modtageren ikke fremlægger fyldestgørende eller rettidige oplysninger af andre grunde, f.eks. fordi vedkommende anser, at der er en modstridende forpligtelse begrundet i et tredjelands ret, eller fordi vedkommende anser, at den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse ikke er blevet udstedt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør modtageren desuden rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden samt, hvor fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet, fuldbyrdelsesmyndigheden og fremlægge begrundelserne for ikke rettidigt at fuldbyrde EPOC'en eller EPOC-PR'en. Kommunikationsproceduren bør således give udstedelsesmyndigheden mulighed for at korrigere eller genoverveje den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse på et tidligt tidspunkt. For at sikre adgangen til de oplysninger, der anmodes om, bør modtageren sikre disse oplysninger, hvis denne modtager kan identificere disse oplysninger.
- (59) Modtageren bør ikke være forpligtet til at efterkomme den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse i tilfælde af en faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren eller, hvis denne er forskellig herfra, tjenesteudbyderen på det tidspunkt, hvor den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse blev modtaget. Der bør antages at være en faktisk umulighed, såfremt den person, hvis oplysninger der anmodes om, ikke er en kunde hos tjenesteudbyderen eller ikke kan identificeres som sådan, selv efter en anmodning om yderligere oplysninger til udstedelsesmyndigheden, eller hvis oplysningerne er blevet slettet lovligt, inden kendelsen blev modtaget.
- (60) Efter modtagelsen af en EPOC-PR bør modtageren sikre de oplysninger, der anmodes om, i højst 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden bekræfter, at der er udstedt en efterfølgende anmodning om edition af oplysninger, i hvilket tilfælde oplysningerne fortsat bør sikres. Udstedelsesmyndigheden bør om nødvendigt kunne forlænge sikringsens varighed med yderligere 30 dage for at gøre det muligt at fremsætte den efterfølgende anmodning om edition ved brug af formularen i denne forordning. Hvor udstedelsesmyndigheden i sikringsperioden bekræfter, at der er fremsat en efterfølgende anmodning om edition, bør modtageren sikre oplysningerne, så længe som det er nødvendigt for edition af oplysningerne, når den efterfølgende anmodning om edition modtages. En sådan bekræftelse bør sendes til modtageren inden for den relevante frist på et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller på et andet sprog, som modtageren accepterer, ved brug af formularen i denne forordning. For at undgå, at sikringen ophører, bør det være tilstrækkeligt, at den efterfølgende anmodning om edition er blevet udstedt, og at bekræftelsen er blevet sendt af udstedelsesmyndigheden; det bør ikke være nødvendigt at afslutte yderligere nødvendige formaliteter for fremsendelse, såsom oversættelse af dokumenter, på dette tidspunkt. Når sikring ikke længere er nødvendig, bør udstedelsesmyndigheden uden unødigt ophold underrette modtageren herom, og forpligtelsen til at sikre oplysningerne på grundlag af den europæiske sikringskendelse bør bortfalde.

- (61) Uanset princippet om gensidig tillid bør det være muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at påberåbe sig grunde til afslag på en europæisk editionskendelse, hvor en underretning til fuldbyrdelsesmyndigheden har fundet sted i henhold til denne forordning, på grundlag af listen over grunde til afslag i denne forordning. Hvor en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden eller fuldbyrdelse finder sted i overensstemmelse med denne forordning, vil fuldbyrdelsesstaten i sin nationale ret kunne fastsætte, at fuldbyrdelsen af en europæisk editionskendelse kan kræve, at en domstol i fuldbyrdelsesstaten inddrages i proceduren.
- (62) Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden underrettes om en europæisk editionskendelse for at indhente trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordning, eller for at indhente indholdsdata, bør den have ret til at vurdere oplysningerne i kendelsen og, hvor det er relevant, afvise den, såfremt den på grundlag af en obligatorisk og behørig analyse af oplysningerne i denne kendelse og under overholdelse af de gældende regler i den primære EU-ret, navnlig chartret, når frem til den konklusion, at en eller flere af de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, vil kunne påberåbes. Behovet for at respektere de judicielle myndigheders uafhængighed kræver, at disse myndigheder indrømmes en vis skønsmargen, når de træffer afgørelse om grundene til afslag.
- (63) Det bør være muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden, når den underrettes i henhold til denne forordning, at afslå en europæisk editionskendelse, hvor de oplysninger, der anmodes om, er beskyttet af immuniteter eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af den europæiske editionskendelse, eller hvis de oplysninger, der anmodes om, er omfattet af regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af den europæiske editionskendelse.
- (64) Det bør være muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at afslå en kendelse i ekstraordinære tilfælde, hvor der er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at antage, at fuldbyrdelse af den europæiske editionskendelse under sagens særlige omstændigheder ville medføre en åbenbar overtrædelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret. Navnlig ved vurderingen af denne grund til afslag, hvor fuldbyrdelsesmyndigheden råder over bevismateriale eller materiale såsom det, der er beskrevet i et begrundet forslag fra en tredjedel af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet eller Europa-Kommissionen vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU, hvoraf det fremgår, at der, hvis kendelsen blev fuldbyrdet, ville være en klar risiko for en alvorlig tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang i henhold til chartrets artikel 47 på grund af systemiske eller generelle mangler for så vidt angår uafhængigheden af den dømmende magt i udstedelsesstaten, bør fuldbyrdelsesmyndigheden specifikt og præcist afgøre, om der under hensyn til den berørte persons personlige situation samt arten af den lovovertrædelse, for hvilken straffesagen føres, og den faktuelle sammenhæng, der ligger til grund for afgørelsen, og i lyset af de oplysninger, som udstedelsesmyndigheden har fremlagt, er vægtige grunde til at antage, at der er risiko for en krænkelse af en persons ret til en retfærdig rettergang.
- (65) Det bør være muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at afvise en kendelse, hvis fuldbyrdelsen af en sådan kendelse ville være i strid med princippet *ne bis in idem*.
- (66) Det bør være muligt for den fuldbyrdende myndighed, hvor den underrettes i henhold til denne forordning, at afslå en europæisk editionskendelse, i fald den handling, for hvilken kendelsen er udstedt, ikke udgør en lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstaten, medmindre det drejer sig om en lovovertrædelse under de kategorier, der er fastsat i et bilag til denne forordning, som angivet af udstedelsesmyndigheden i EPOC'en, hvis overtrædelsen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en varighed på mindst tre år.
- (67) Eftersom underretning af den person, hvis oplysninger, der anmodes om, er et væsentligt element for så vidt angår med retten til databeskyttelse og retten til forsvar, idet den giver mulighed for effektiv klageadgang og adgang til domstolsprøvelse i overensstemmelse med artikel 6 i TEU og chartret, bør udstedelsesmyndigheden uden unødigt ophold underrette den person, hvis oplysninger der anmodes om, om edition af oplysninger på grundlag af en europæisk editionskendelse. Udstedelsesmyndigheden bør imidlertid i overensstemmelse med national ret kunne udsætte, begrænse eller undlade underrettelse af den person, hvis oplysninger der anmodes om, i det omfang og så længe betingelserne i direktiv (EU) 2016/680 er opfyldt, i hvilket tilfælde udstedelsesmyndigheden i sagerne bør angive årsagerne til denne udsættelse, begrænsning eller undladelse og tilføje en kort begrundelse i EPOC'en. Modtagerne og, såfremt de ikke er identiske, tjenestudbydere bør træffe de nødvendige operationelle og tekniske foranstaltninger på det aktuelle tekniske niveau for at sikre fortroligheden, hemmeligholdelsen og ukrænkeligheden af EPOC'en eller EPOC-PR'en og af oplysninger, der er genstand for edition eller sikring.

- (68) Det bør være muligt for en tjenesteyder at kræve godtgørelse af sine udgifter forbundet med at besvare en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse fra udstedelsesstaten, hvis denne mulighed er hjemlet i udstedelsesstatens nationale ret for indenlandske kendelser i lignende situationer i overensstemmelse med denne stats nationale ret. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om deres nationale regler for godtgørelse, og Kommissionen bør offentliggøre disse. Denne forordning fastsætter særskilte regler for godtgørelse af omkostninger i forbindelse med det decentrale IT-system.
- (69) Uden at det berører national lov om pålæggelse af strafferetlige sanktioner, bør medlemsstaterne fastsætte reglerne om økonomiske sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Medlemsstaterne bør sikre, at økonomiske sanktioner, der fastsættes i deres nationale ret, er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør straks give Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og straks underrette den om senere ændringer, der berører dem.
- (70) Når de kompetente myndigheder vurderer den passende økonomiske sanktion i den individuelle sag, bør de tage højde for alle relevante omstændigheder såsom karakteren, alvoren og varigheden af overtrædelsen, om den er begået forsætligt eller uagtsomt, om tjenesteudbyderen er fundet ansvarlig for lignende tidligere overtrædelser, og den finansielle styrke af den tjenesteudbyder, der holdes ansvarlig. Under særlige omstændigheder kunne denne vurdering føre til, at fuldbyrdesmyndigheden beslutter at afholde sig fra at pålægge økonomiske sanktioner. I den sammenhæng skal der navnlig være fokus på mikrovirksomheder, der ikke overholder en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse i en nødsituation som følge af manglende personaleressourcer uden for normal åbningstid, hvis oplysningerne videregives uden unødigt ophold.
- (71) Uanset deres databeskyttelsesforpligtelser bør tjenesteudbydere ikke holdes ansvarlige i medlemsstaterne for skade, der forvoldes deres brugere eller tredjeparter og som udelukkende kan tilskrives efterlevelse i god tro af en EPOC eller en EPOC-PR. Ansvar for at sikre kendelsens lovlighed, navnlig dens nødvendighed og proportionalitet, bør påhvile udstedelsesmyndigheden.
- (72) Hvor modtageren ikke efterlever en EPOC inden for fristen eller en EPOC-PR uden at give en begrundelse, der godtages af udstedelsesmyndigheden, og, i givet fald, såfremt fuldbyrdesmyndigheden ikke har påberåbt sig nogen grund til afslag som fastsat i denne forordning, bør udstedelsesmyndigheden kunne anmode fuldbyrdesmyndigheden om at fuldbyrde den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse. Med henblik herpå bør udstedelsesmyndigheden overføre den pågældende kendelse, den i denne forordning fastsatte relevante formular, som udfyldt af modtageren, og ethvert relevant dokument til fuldbyrdesmyndigheden. Udstedelsesmyndigheden bør oversætte den pågældende kendelse og ethvert dokument, der skal overføres, til et af de sprog, som fuldbyrdesstaten godtager, og bør underrette modtageren om overførslen. Denne stat bør fuldbyrde kendelsen i overensstemmelse med sin nationale ret.
- (73) Fuldbyrdesproceduren bør gøre det muligt for modtageren at gøre indsigelser mod fuldbyrdelsen på grundlag af en liste over specifikke grunde, der er fastsat i denne forordning, herunder at den pågældende kendelse ikke er blevet udstedt eller godkendt af en kompetent myndighed som fastsat i denne forordning, eller hvis påbuddet ikke vedrører data, der er opbevaret af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af den relevante attest. Fuldbyrdesmyndigheden bør kunne nægte at anerkende og fuldbyrde en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse på basis af de samme grunde og også i ekstraordinære situationer på grund af en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og chartret. Fuldbyrdesmyndigheden bør høre udstedelsesmyndigheden, inden den beslutter ikke at anerkende eller fuldbyrde kendelsen på basis af disse grunde. Hvor modtageren ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til en anerkendt europæisk editionskendelse eller europæisk sikringskendelse, hvis eksigibilitet er blevet bekræftet af fuldbyrdesmyndigheden, bør denne myndighed pålægge en økonomisk sanktion. Denne sanktion bør stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse, navnlig særlige omstændigheder såsom gentagen eller systematisk manglende overholdelse.
- (74) Efterlevelsen af den europæiske editionskendelse kunne være i strid med en forpligtelse i henhold til et tredjelandes gældende ret. For at sikre international høflighed for så vidt angår tredjelands suveræne interesser, beskytte det berørte individ og håndtere tjenesteudbyderes modstridende forpligtelser indføres der med denne forordning en særlig ordning for judiciel prøvelse, hvor overholdelsen af en europæisk editionskendelse vil forhindre en tjenesteudbyder i at opfylde retlige forpligtelser, der stammer fra et tredjelandes ret.

- (75) Hvor modtageren finder, at en europæisk editionskendelse i et konkret tilfælde ville indebære en overtrædelse af en retlig forpligtelse i henhold til et tredjelandets ret, bør modtageren underrette udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdesmyndigheden om sin begrundelse for ikke at fuldbyrde kendelsen ved at rejse en begrundet indsigelse ved brug af formularen i denne forordning. Udstedelsesmyndigheden bør kontrollere den europæiske editionskendelse på grundlag af den begrundede indsigelse og eventuelle oplysninger fra fuldbyrdesstaten under hensyntagen til de samme kriterier, som den kompetente domstol i udstedelsesstaten ville skulle følge. Hvor udstedelsesmyndigheden agter at opretholde kendelsen, bør den anmode udstedelsesstatens kompetente domstol om en prøvelse som meddelt af den relevante medlemsstat, som bør foretage en prøvelse af kendelsen.
- (76) Ved afgørelsen af, om der foreligger en modstridende forpligtelse under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, kunne den kompetente domstol benytte sig af passende eksternt ekspertise efter behov, f.eks. vedrørende fortolkning af det berørte tredjelandets ret. Med henblik herpå kan den kompetente domstol f.eks. høre tredjelandets centrale myndighed under hensyntagen til direktiv (EU) 2016/680. Udstedelsesstaten bør navnlig anmode den kompetente myndighed i tredjelandet om oplysninger, hvor den modstridende forpligtelse vedrører grundlæggende rettigheder eller andre grundlæggende hensyn i tredjelandet vedrørende national sikkerhed og forsvar.
- (77) Ekspertviden om fortolkningen kunne ligeledes indhentes gennem ekspertudtalelser, hvor sådanne er til rådighed. Der bør være adgang til oplysninger og retspraksis vedrørende fortolkningen af et tredjelandets ret og om lovkonfliktprocedurer i medlemsstaterne på en central platform såsom SIRIUS-projektet eller Det Europæiske Retlige Netværk med henblik på at gøre det muligt at drage fordel af erfaringer og ekspertviden, der er indsamlet om samme eller lignende spørgsmål. Adgangen til sådanne informationer på en central platform bør ikke være til hinder for en fornyet høring af tredjelandet, hvor det er relevant.
- (78) Ved vurdering af om der består modstridende forpligtelser, bør den kompetente domstol afgøre, om tredjelandets ret finder anvendelse, og i givet fald hvorvidt tredjelandets ret forbyder udlevering af de pågældende oplysninger. Hvor den kompetente domstol fastslår, at tredjelandets ret forbyder udlevering af de pågældende data, bør domstolen afgøre, hvorvidt den europæiske editionskendelse skal stadfæstes eller ej ved at afveje en række elementer, der er udformet til at vurdere styrken af tilknytningen til de to relevante jurisdiktioner, de respektive interesser i at indhente eller i stedet forhindre udlevering af oplysningerne og de eventuelle konsekvenser for modtageren eller for tjenesteudbyderen af at efterleve kendelsen. Der bør lægges særlig vægt på tredjelandets relevante rets beskyttelse af grundlæggende rettigheder og andre grundlæggende interesser såsom tredjelandets nationale sikkerhedsinteresser og graden af straffesagens tilknytning til hver af de to jurisdiktioner ved foretagelse af vurderingen. Hvor domstolen beslutter at ophæve kendelsen, bør den underrette udstedelsesmyndigheden og modtageren herom. Hvis den kompetente domstol beslutter at stadfæste kendelsen, bør den underrette udstedelsesmyndigheden og modtageren, og denne modtager bør så fuldbyrde kendelsen. Udstedelsesmyndigheden bør underrette fuldbyrdesmyndigheden om udfaldet af prøvelsesproceduren.
- (79) De betingelser, der er fastsat i denne forordning for fuldbyrdelse af en EPOC, bør ligeledes finde anvendelse i tilfælde af modstridende forpligtelser begrundet i et tredjelandets ret. Oplysninger, der anmodes om af en europæisk editionskendelse, bør derfor sikres under en judicial prøvelse, hvor denne kendelse ville forhindre tjenesteudbydere i at efterkomme en retlig forpligtelse hidrørende fra et tredjelandets ret. Såfremt den kompetente domstol efter den judicielle prøvelse beslutter at ophæve den europæiske editionskendelse, bør det være muligt at udstede en sikringskendelse, således at udstedelsesmyndigheden får mulighed for at anmode om edition af oplysningerne gennem andre kanaler såsom gensidig retshjælp.
- (80) Det er vigtigt, at alle personer, hvis oplysninger der anmodes om under strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, har adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47. I overensstemmelse med dette krav og uden at det berører retten til yderligere retsmidler i henhold til national ret, bør enhver person, hvis oplysninger der anmodes om gennem en europæisk editionskendelse, have ret til effektive retsmidler mod den pågældende kendelse. Såfremt den pågældende person er mistænkt eller tiltalt, bør vedkommende have ret til effektive retsmidler under den straffesag, hvor oplysningerne anvendes som bevismiddel. Retten til effektive retsmidler bør udøves ved en domstol i udstedelsesstaten i overensstemmelse med dennes nationale ret og bør omfatte muligheden for at anfægte foranstaltningens lovlighed, herunder dens nødvendighed og proportionalitet, uden at det berører de grundlæggende retsgarantier i fuldbyrdesstaten eller øvrige retsmidler i overensstemmelse med national ret. Denne forordning bør ikke begrænse de mulige begrundelser for at anfægte en kendelses lovlighed. Retten til effektive retsmidler fastlagt i denne forordning berører ikke retten til at søge retsmidler i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680. Der bør i god tid gives information om mulighederne i henhold til national ret for at søge retsmidler, og der bør drages omsorg for, at disse midler reelt kan udøves.

- (81) Der bør udvikles hensigtsmæssige kanaler til at sikre, at samtlige parter kan samarbejde effektivt via digitale midler gennem et decentralt IT-system, der muliggør hurtig, direkte, interoperabel, bæredygtig, pålidelig og sikret grænseoverskridende elektronisk udveksling af sagsrelevante formularer, data og informationer.
- (82) Udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter bør med henblik på, at der kan foretages effektiv og sikker skriftlig korrespondance mellem kompetente myndigheder og disse forretningssteder og repræsentanter, udstyres med elektroniske midler til at tilgå de nationale IT-systemer, der indgår i det decentrale IT-system, der drives af medlemsstaterne.
- (83) Det decentrale IT-system bør bestå af medlemsstaternes og EU-agenturernes og -organernes IT-systemer og interoperable adgangspunkter, hvorigennem disse systemer er indbyrdes forbundne. Adgangspunkterne til det decentrale IT-system bør være baseret på e-CODEX-systemet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 ⁽²⁴⁾.
- (84) Tjenesteudbydere, der anvender skræddersyede IT-løsninger til informations- og dataudvekslingsformål relateret til anmodninger om elektroniske bevismateriale, bør udstyres med automatiske midler til at tilgå de decentrale IT-systemer ved hjælp af en fælles dataudvekslingsstandard.
- (85) Al skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder eller mellem kompetente myndigheder og udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter bør i reglen foregå via det decentrale IT-system. Det bør kun være muligt at anvende alternative kommunikationsmidler, når det ikke er muligt at anvende det decentrale IT-system, eksempelvis på grund af specifikke retstekniske krav, fordi tekniske begrænsninger hindrer overførsel af en given datamængde, eller fordi der i en nødsituation tilsendes en anmodning til et andet forretningssted, som ikke er knyttet til det decentrale IT-system. I sådanne tilfælde bør overførslen ske via det mest hensigtsmæssige, alternative kommunikationsmiddel under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre hurtig, sikker og pålidelig informationsudveksling.
- (86) Alle overførsler foretaget via alternative midler bør med henblik på at sikre, at det decentrale IT-system omfatter en fuldstændig journal over skriftlige udvekslinger under denne forordning, registreres uden unødigt ophold i det decentrale IT-system.
- (87) Det bør overvejes at anvende mekanismer til prøvelse af autenticitet som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽²⁵⁾.
- (88) Tjenesteudbydere, navnlig små og mellemstore virksomheder, bør ikke udsættes for uforholdsmæssige omkostninger i forbindelse med etablering og drift af det decentrale IT-system. Kommissionen skal derfor som led i oprettelsen, vedligeholdelsen og udviklingen af referenceimplementeringen også stille en internetbaseret brugerflade til rådighed for tjenesteudbydere til at kommunikere sikkert med myndighederne uden at skulle etablere egen særlige infrastruktur for at tilgå det decentrale IT-system.
- (89) Det bør være muligt for medlemsstaterne at anvende software udviklet af Kommissionen, nemlig referencegennemførelsessoftwaren, i stedet for et nationalt IT-system. Denne referencegennemførelsessoftware skal være baseret på en modulstruktur, således forstået at softwaren pakkes og leveres adskilt fra de e-CODEX-systemkomponenter, der er nødvendige for at forbinde den med det decentrale IT-system. Denne grundstruktur burde gøre det muligt for medlemsstaterne at genbruge eller forbedre deres eksisterende nationale retlige kommunikationsinfrastrukturer med henblik på grænseoverskridende anvendelse.
- (90) Kommissionen bør være ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwaren. Kommissionen bør udforme, udvikle og vedligeholde referenceimplementeringssoftwaren under overholdelse af databeskyttelseskravene og -principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽²⁶⁾, forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, navnlig principperne om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger, og et højt cybersikkerhedsniveau. Det er vigtigt, at referencegennemførelsessoftwaren også omfatter hensigtsmæssige tekniske foranstaltninger til at muliggøre de fornødne organisatoriske skridt til at sikre et hensigtsmæssigt niveau af sikkerhed og interoperabilitet.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 af 30. maj 2022 om et IT-system til grænseoverskridende elektronisk udveksling af oplysninger på området civil- og strafferetligt samarbejde (e-CODEX-systemet) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 150 af 1.6.2022, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (91) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁷⁾.
- (92) Medlemsstaterne bør for så vidt angår dataudvekslinger foretaget via eller registreret i det decentral IT-system være i stand til at indsamle statistiske oplysninger til opfyldelse af deres overvågnings- og indberetningsforpligtelser i henhold til denne forordning via deres nationale portaler.
- (93) For at overvåge denne forordnings output, resultater og virkninger bør Kommissionen årligt fremlægge en rapport om det foregående kalenderår baseret på data fra medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør til dette formål indsamle og fremsende til Kommissionen omfattende statistiske oplysninger om forskellige aspekter af denne forordning, opdelt på type af data, der anmodes om, modtagerne og hvorvidt det drejer sig om en nødsituation eller ej.
- (94) Anvendelsen af oversatte standardformularer ville gøre samarbejdet og udvekslingen af oplysninger lettere, hvilket ville muliggøre hurtigere og mere formålstjenlig kommunikation på en brugervenlig måde. Sådanne formularer ville mindske udgifterne til oversættelse og bidrage til en høj kvalitetsstandard i kommunikationen. Svarformularer ville ligeledes give mulighed for en standardiseret informationsudveksling, navnlig hvor tjenesteudbydere ikke kan efterleve kendelsen, fordi brugerkontoen ikke findes, eller der ikke foreligger nogen oplysninger. De formularer, der er opstillet i denne forordning, ville også gøre det nemmere at indsamle statistiske data.
- (95) For at til sikre formålstjenlig håndtering af eventuelle behov for forbedringer vedrørende indholdet af EPOC- og EPOC-PR-formularerne og af de formularer, der skal anvendes til at oplyse om hvorfor det er umuligt at fuldbyrde en EPOC eller en EPOC-PR, til at bekræfte udstedelse af anmodning om edition på grundlag af en editionskendelse og til at forlænge sikringen af elektronisk bevismateriale, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår modifikation af de formularer, der er fastsat i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (96) Denne forordning bør ikke berøre EU-instrumenter eller andre internationale instrumenter, aftaler og ordninger om indsamling af bevismateriale, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Medlemsstaternes myndigheder bør vælge det redskab, der passer bedst til det foreliggende tilfælde. De vil i nogle tilfælde måske foretrække at anvende EU-instrumenter og andre internationale instrumenter, aftaler og ordninger, når de anmoder om forskellige typer af efterforskningsforanstaltninger, der ikke er begrænset til edition af elektronisk bevismateriale fra en anden medlemsstat. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse om eksisterende instrumenter, aftaler og ordninger omhandlet i denne forordning, som de fortsat agter at anvende. Medlemsstaterne bør også underrette Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i denne forordning senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.
- (97) Som følge af den teknologiske udvikling kunne nye former for kommunikationsmidler være fremherskende om få år, eller der kunne opstå huller i anvendelsen af denne forordning. Det er derfor vigtigt, at der foretages en evaluering af dens anvendelse.
- (98) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning, som bør være baseret på fem kriterier, nemlig effektivitet, virkningsgrad, relevans, sammenhæng og EU-merværdi, og denne evaluering bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Evalueringsrapporten bør indeholde en vurdering af anvendelsen af denne forordning og af de resultater, der er blevet opnået for så vidt angår dens mål, samt en vurdering af denne forordnings indvirkning på grundlæggende rettigheder. Kommissionen bør regelmæssigt indsamle oplysninger til at give indsigt til evalueringen af denne forordning.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (99) Målet for denne forordning, nemlig at forbedre sikringen og indhentningen af elektronisk bevismateriale på tværs af grænserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af dets grænseoverskridende karakter, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (100) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (101) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (102) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 6. november 2019 ⁽²⁹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Emne

1. I denne forordning fastsættes regler, hvorefter en myndighed i en medlemsstat i forbindelse med straffesager kan udstede en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse og dermed pålægge en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen og er etableret i en anden medlemsstat eller, hvis den ikke er etableret, er repræsenteret ved en retlig repræsentant i en anden medlemsstat, edition eller sikring af elektronisk bevismateriale, uanset hvor dataene befinder sig.

Denne forordning berører ikke de nationale myndigheders beføjelser til at henvende sig til tjenesteudbydere, der er etableret eller repræsenteret på deres område, i den hensigt at sikre, at de overholder nationale foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i første afsnit.

2. En mistænkt eller tiltalt person, eller en advokat på denne persons vegne, kan også anmode om udstedelse af en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse inden for rammerne af retten til et forsvar i overensstemmelse med national strafferetspleje.

3. Denne forordning indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprincipper som fastsat i chartret og i artikel 6 i TEU, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de retshåndhævende myndigheder eller de judicielle myndigheder i den henseende, berøres ikke. Denne forordning finder anvendelse uden at berøre de grundlæggende rettigheder, navnlig ytrings- og informationsfriheden, herunder mediefrihed og mediernes pluralisme, respekt for privatlivet og familielivet, beskyttelse af personoplysninger såvel som retten til effektiv domstolsbeskyttelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i Unionen.

2. Den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse må kun udstedes i forbindelse med og med henblik på straffesager og med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt i absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrdelse. Sådanne kendelser kan også udstedes i sager vedrørende en strafbar handling, som en juridisk person kunne drages til ansvar eller straffes for i udstedelsesstaten.

3. Den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse må kun udstedes for data vedrørende de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 3, nr. 3), der udbydes i Unionen.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på sager, der er indledt med henblik på at tilbyde gensidig retshjælp til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

⁽²⁹⁾ EUT C 32 af 31.1.2020, s. 11.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »europæisk editionskendelse«: en afgørelse med påbud om edition af elektronisk bevismateriale, som er afsagt eller godkendt af en judiciel myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, 2, 4 og 5, og stilet til et udpeget forretningssted eller en retlig repræsentant for en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, såfremt dette udpegede forretningssted eller denne retlige repræsentant befinder sig i en anden medlemsstat, som er bundet af denne forordning
- 2) »europæisk sikringskendelse«: en afgørelse, der påbyder sikring af elektronisk bevismateriale med henblik på en efterfølgende anmodning om edition, og som er afsagt eller godkendt af en judiciel myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, 4 og 5, og stilet til et udpeget forretningssted eller en retlig repræsentant for en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, såfremt dette udpegede forretningssted eller denne retlige repræsentant befinder sig i en anden medlemsstat, som er bundet af denne forordning
- 3) »tjenesteudbyder«: enhver fysisk eller juridisk person, der udbyder en eller flere af følgende kategorier af tjenester, bortset fra finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽³⁰⁾:
 - a) elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2018/1972
 - b) internetdomænenavne og IP-nummereringstjenester såsom IP-adressetildeling, domænenavneregister, domænenavneregistrator og domænenavnerelaterede privatlivs- og proxytjenester
 - c) andre tjenester i informationssamfundet som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535, der
 - i) sætter deres brugere i stand til at kommunikere med hinanden eller
 - ii) gør det muligt at opbevare eller på anden måde behandle data på vegne af de brugere, som tjenesten ydes til, såfremt datalagring er et afgørende element i den tjeneste, som ydes brugeren
- 4) »udbyde tjenester i Unionen«:
 - a) give fysiske eller juridiske personer i en medlemsstat mulighed for at anvende de tjenester, der er anført i nr. 3), og
 - b) have en væsentlig tilknytning på grundlag af specifikke faktuelle kriterier til den medlemsstat, der er omhandlet i litra a); en sådan væsentlig tilknytning anses for at foreligge, såfremt en tjenesteudbyder er etableret i en medlemsstat, eller, hvor dette ikke er tilfældet, såfremt den har et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater, eller såfremt aktiviteter målrettes mod en eller flere medlemsstater
- 5) »forretningssted«: enhed, der rent faktisk udfører en økonomisk aktivitet i et ikke nærmere angivet tidsrum og ved hjælp af en fast infrastruktur, hvorfra forretningen med levering af tjenester udføres eller forretningen ledes
- 6) »udpeget forretningssted«: et forretningssted med status som juridisk person, der er skriftligt udpeget af en tjenesteudbyder, der er etableret i en medlemsstat, der deltager i et retligt instrument, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv (EU) 2023/1544, med henblik på de formål, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1
- 7) »retlig repræsentant«: en fysisk eller juridisk person, der er skriftligt udpeget af en tjenesteudbyder, der ikke er etableret i en af de medlemsstater, der deltager i et retligt instrument, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv (EU) 2023/1544, med henblik på de formål, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1
- 8) »elektronisk bevismateriale«: abonnentdata, trafikdata eller indholdsdata, der opbevares i elektronisk form af eller på vegne af en tjenesteudbyder på tidspunktet for modtagelsen af en attest for en europæisk editionskendelse (EPOC) eller en attest for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR)

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- 9) »abonntdata«: data opbevaret af en tjenesteudbyder, som vedrører abonnement på dennes tjenester, og som vedrører:
- a) en abonnents eller en kundes identitet såsom opgivne navn, fødselsdato, postadresse eller fysisk adresse, fakturerings- og betalingsoplysninger, telefonnummer eller e-mailadresse
 - b) type tjeneste og dens varighed, herunder tekniske data og data til identifikation af tilknyttede tekniske foranstaltninger eller grænseflader, der anvendtes af eller stilledes til rådighed for abonnenten eller kunden i forbindelse med indledende registrering eller aktivering, og data vedrørende validering af brugen af tjenesten, bortset fra password eller andre autentifikationsmidler, der anvendes i stedet for et password, som leveres af en bruger eller oprettes efter anmodning fra en bruger
- 10) »data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger«: IP-adresser og, hvor det er nødvendigt, de relevante source ports og tidsstempler, nemlig dato og klokkeslæt, eller tekniske elementer svarende til disse identifikatorer og tilhørende information, såfremt der anmodes om dette af retshåndhævende myndigheder eller judicielle myndigheder alene til det formål at identificere brugeren i forbindelse med en bestemt strafferetlig efterforskning
- 11) »trafikdata«: data, som vedrører levering af en tjenesteydelse, der udbydes af en tjenesteudbyder, og som har til formål at give kontekst eller yderligere oplysninger om en sådan tjeneste og er genereret eller behandlet af tjenesteudbyderens informationssystem, såsom afsender og modtager af en meddelelse eller en anden form for interaktion, om enhedens placering, dato, tidspunkt, varighed, størrelse, routing, format, den anvendte protokol og kompressionstypen, og andre elektroniske kommunikationsmetadata og andre data end abonntdata om start og afslutning af en brugeradgangssession til en tjeneste såsom dato og klokkeslæt for anvendelse og log-in og log-af til og fra tjenesten
- 12) »indholdsdata«: al data i digitalt format, såsom tekst, stemme, video, billeder og lyd, bortset fra abonntdata eller trafikdata
- 13) »informationssystem«: et informationssystem som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU ⁽³¹⁾
- 14) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvor den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse er udstedt
- 15) »udstedelsesmyndighed«: den myndighed i udstedelsesstaten, der i overensstemmelse med artikel 4 er kompetent til at udstede en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse
- 16) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, hvor det udpegede forretningssted er etableret eller den retlige repræsentant er fastboende, og til hvilken en europæisk editionskendelse og en EPOC eller en europæisk sikringskendelse og en EPOC-PR fremsendes af udstedelsesmyndigheden til underretning eller fuldbyrdelse i overensstemmelse med denne forordning
- 17) »fuldbyrdesmyndighed«: den myndighed i fuldbyrdesstaten, som i overensstemmelse med denne stats nationale ret er kompetent til at modtage en europæisk editionskendelse og en EPOC eller en europæisk sikringskendelse og en EPOC-PR fremsendt af udstedelsesmyndigheden til underretning eller fuldbyrdelse i overensstemmelse med denne forordning
- 18) »nødsituation«: en situation, hvor der består en overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed, eller for en kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2008/114/EF, hvor afbrydelse eller ødelæggelse af en sådan kritisk infrastruktur ville medføre overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed, herunder gennem alvorlig skade for forsyningen af befolkningen med grundlæggende fornødenheder til befolkningen eller for udøvelsen af statens centrale funktioner
- 19) »dataansvarlig«: dataansvarlig som defineret i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679
- 20) »databehandler«: databehandler som defineret i artikel 4, nr. 8), i forordning (EU) 2016/679

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

- 21) »decentralt IT-system«: et netværk af IT-systemer og interoperable adgangspunkter, som drives af de enkelte medlemsstater, EU-agenturer eller -organer og på disses respektive ansvar, og som muliggør, at grænseoverskridende udveksling af oplysninger kan finde sted på en sikker og pålidelig måde.

KAPITEL II

EUROPÆISK EDITIONSKENDELSE, EUROPÆISK SIKRINGSKENDELSE OG ATTESTER

Artikel 4

Udstedelsesmyndighed

1. En europæisk editionskendelse til indhentning af abonnentdata eller til indhentning af data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), må alene udstedes af:
 - a) en dommer, en domstol, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i overensstemmelse med national ret; i et sådant tilfælde skal den europæiske editionskendelse godkendes efter prøvelse af, at den opfylder betingelserne for udstedelse af en europæisk editionskendelse i henhold til denne forordning, af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten.
2. En europæisk editionskendelse til indhentning af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller til indhentning af indholdsdata, må alene udstedes af:
 - a) en dommer, domstol eller undersøgelsesdommer, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i overensstemmelse med national ret; i et sådant tilfælde skal den europæiske editionskendelse godkendes efter prøvelse af, at den opfylder betingelserne for udstedelse af en europæisk editionskendelse i henhold til denne forordning, af en dommer, domstol eller undersøgelsesdommer i udstedelsesstaten.
3. En europæisk sikringskendelse for enhver datakategori må alene udstedes af:
 - a) en dommer, en domstol, en undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i overensstemmelse med national ret; i et sådant tilfælde skal den europæiske sikringskendelse godkendes efter prøvelse af, at den opfylder betingelserne for udstedelse af en europæisk sikringskendelse i henhold til denne forordning, af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten.
4. Når en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse er blevet godkendt af en judiciel myndighed i henhold til stk. 1, litra b), stk. 2, litra b), eller stk. 3, litra b), kan denne myndighed også betragtes som en udstedelsesmyndighed med henblik på fremsendelse af EPOC'en og EPOC-PR'en.
5. I en behørigt konstateret nødsituation som defineret i artikel 3, nr. 18), kan de kompetente myndigheder omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), og stk. 3, litra b), undtagelsesvist udstede en europæisk editionskendelse vedrørende abonnentdata eller data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller en europæisk sikringskendelse uden forudgående godkendelse af den pågældende kendelse, såfremt godkendelse ikke kan opnås i tide og såfremt disse myndigheder kunne udstede en kendelse i en tilsvarende indenlandsk sag uden forudgående godkendelse. Udstedelsesmyndigheden skal indhente en efterfølgende godkendelse uden unødigt ophold og senest inden for 48 timer. Såfremt den pågældende kendelse ikke opnår efterfølgende godkendelse, ophæver udstedelsesmyndigheden omgående kendelsen og sletter eller på anden vis begrænser anvendelsen af de indhentede data.
6. Hver medlemsstat kan udpege en eller flere centrale myndigheder til at forestå den administrative fremsendelse af EPOC'er, EPOC-PR'er, af europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser og af meddelelser, og af modtagelse af data og meddelelser samt af fremsendelse af anden officiel korrespondance vedrørende sådanne attester eller kendelser.

Artikel 5

Betingelser for udstedelse af en europæisk editionskendelse

1. En udstedelsesmyndighed må kun udstede en europæisk editionskendelse, såfremt betingelserne i denne artikel er opfyldt.
2. En europæisk editionskendelse skal være nødvendig for og stå i et rimeligt forhold til formålene med de i artikel 2, stk. 3, omhandlede sager, idet der skal tages hensyn til den mistænkte eller tiltaltes rettigheder, og må kun udstedes, hvis en lignende kendelse kunne være blevet udstedt på samme betingelser i en tilsvarende indenlandsk sag.
3. En europæisk editionskendelse til indhentning af abonnentdata eller data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), kan udstedes for alle strafbare handlinger og for fuldbyrdelse af frihedsstraffe eller andre frihedsberøvende foranstaltninger af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt in absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrdelse.
4. En editionskendelse til indhentning af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i denne forordnings artikel 3, nr. 10), eller til indhentning af indholdsdata, må kun udstedes for:
 - a) strafbare handlinger, der i udstedelsesstaten kan straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år eller
 - b) for følgende lovovertrædelser, hvis de helt eller delvis er begået ved brug af et informationssystem:
 - i) lovovertrædelser som defineret i artikel 3-8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 ⁽³²⁾
 - ii) lovovertrædelser som defineret i artikel 3-7 i direktiv 2011/93/EU
 - iii) lovovertrædelser som defineret i artikel 3-8 i direktiv 2013/40/EU
 - c) strafbare handlinger som defineret i artikel 3-12 og 14 i direktiv (EU) 2017/541
 - d) fuldbyrdelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt in absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrdelse, vedrørende strafbare handlinger omhandlet i dette stykkes litra a), b) og c).
5. En europæisk editionskendelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) udstedelsesmyndigheden og, i givet fald, godkendelsesmyndigheden
 - b) den modtager, den europæiske editionskendelse er stilet til som omhandlet i artikel 7
 - c) brugeren, undtagen hvis kendelsens eneste formål er at identificere brugeren, eller en anden entydig identifikator såsom brugernavn, login-ID eller kontonavn for at fastslå, hvilke oplysninger der anmodes om
 - d) den datakategori der anmodes om som defineret i artikel 3, nr. 9)-12)
 - e) i givet fald det tidsinterval for de oplysninger, for hvilke der anmodes om edition
 - f) de gældende bestemmelser i udstedelsesstatens strafferet
 - g) i nødsituationer som defineret i artikel 3, nr. 18), behørig begrundelse for, at der foreligger en nødsituation
 - h) i sager hvor den europæiske editionskendelse er direkte stilet til tjenesteudbyderen, der opbevarer eller på anden måde behandler dataene på vegne af den dataansvarlige, en bekræftelse af, at betingelserne i denne artikels stk. 6 er opfyldt
 - i) begrundelsen for at fastslå, at den europæiske editionskendelse opfylder betingelserne for nødvendighed og proportionalitet i henhold til denne artikels stk. 2
 - j) et sammendrag af sagsforholdet.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18).

6. En europæisk editionskendelse stiles til tjenesteudbyderen, der fungerer som dataansvarlige i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

En editionskendelse kan undtagelsesvist stiles direkte til den tjenesteudbyder, der opbevarer eller på anden måde behandler data på vegne af den dataansvarlige, såfremt:

- a) den dataansvarlige ikke kan identificeres, trods rimelig indsats fra udstedelsesmyndighedens side, eller
- b) det kunne være til skade for efterforskningen at stile editionskendelsen til den dataansvarlige.

7. Den databehandler, der opbevarer eller på anden måde behandler oplysningerne på vegne af den dataansvarlige, underretter i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 den dataansvarlige om edition af oplysningerne, medmindre udstedelsesmyndigheden har anmodet tjenesteudbyderen om at afstå fra at underrette den dataansvarlige, så længe det er nødvendigt og forholdsmæssigt, for ikke at hindre den pågældende straffesag. I så fald anfører udstedelsesmyndigheden i sagsakterne årsagerne til forsinkelsen i at underrette den dataansvarlige. Der skal også tilføjes en kort begrundelse i EPOC'en.

8. Hvor oplysningerne opbevares eller på anden måde behandles som en del af en infrastruktur, som en tjenesteudbyder stiller til rådighed for en myndighed, må der kun udstedes en europæisk editionskendelse, såfremt den myndighed, for hvilken oplysningerne opbevares eller på anden måde behandles, befinder sig i udstedelsesstaten.

9. I tilfælde, hvor oplysninger omfattet af tavshedspligt i henhold til udstedelsesstatens ret opbevares eller på anden måde behandles af en tjenesteudbyder som en del af en infrastruktur, der stilles til rådighed for erhvervsudøvere omfattet af tavshedspligt («tavshedsforpligtet erhvervsudøver») i erhvervsmæssigt øjemed, må en europæisk editionskendelse til indhentning af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller til indhentning af indholdsdata kun udstedes:

- a) såfremt den tavshedsforpligtede erhvervsudøver er fastboende i udstedelsesstaten
- b) såfremt henvendelse til den tavshedsforpligtede erhvervsudøver kunne være til skade for efterforskningen eller
- c) såfremt der er givet afkald på retten til fortrolighed i overensstemmelse med gældende ret.

10. Hvis udstedelsesmyndigheden har grund til at formode, at trafikdataene, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller de indholdsdata, der anmodes om i den europæiske editionskendelse, er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, eller at disse data i den pågældende stat er omfattet af regler om fastlæggelse og begrænsning af strafferetligt ansvar vedrørende pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, kan udstedelsesmyndigheden anmode om afklaring, inden den udsteder editionskendelsen, herunder ved at høre de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, enten direkte eller via Eurojust eller Det Europæiske Retlige Netværk.

Udstedelsesmyndigheden udsteder ikke en europæisk editionskendelse, hvis den finder, at de trafikdata, der anmodes om, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller indholdsdata er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, eller at disse data i den pågældende stat er omfattet af regler om fastlæggelse og begrænsning af strafferetligt ansvar vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

Artikel 6

Betingelser for udstedelse af en europæisk sikringskendelse

1. En udstedelsesmyndighed må kun udstede en europæisk sikringskendelse, såfremt betingelserne i denne artikel er opfyldt. Artikel 5, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse.

2. En sikringskendelse skal være nødvendig for og stå i rimeligt forhold til formålet om at forhindre fjernelse, sletning eller ændring af oplysninger med henblik på en efterfølgende anmodning om edition af disse oplysninger via gensidig retlig bistand, en europæisk efterforskningskendelse (EIO) eller en europæisk editionskendelse, idet der skal taget hensyn til den mistænkte eller tiltaltes rettigheder.

3. En europæisk sikringskendelse kan udstedes for enhver strafbar handling, hvis den kunne være blevet udstedt på samme betingelser i en lignende indenlandsk sag, og med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt in absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrdelse.

4. En europæisk sikringskendelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) udstedelsesmyndigheden og, i givet fald, godkendelsesmyndigheden
 - b) modtageren af den europæiske sikringskendelse som omhandlet i artikel 7
 - c) brugeren, undtagen hvis kendelsens eneste formål er at identificere brugeren, eller en anden entydig identifikator såsom brugernavn, login-ID eller kontonavn for at fastslå, de oplysninger, for hvilke der anmodes om sikring
 - d) den datakategori der anmodes om som defineret i artikel 3, nr. 9)-12)
 - e) i givet fald det tidsinterval for de oplysninger, for hvilke der anmodes om sikring
 - f) de gældende bestemmelser i udstedelsesstatens strafferet
 - g) begrundelsen for at fastslå, at den europæiske sikringskendelse opfylder betingelserne for nødvendighed og proportionalitet i henhold til denne artikels stk. 2.

Artikel 7

Modtagere af europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser

1. Europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser stiles direkte til et udpeget forretningssted eller en retlig repræsentant for den omhandlede tjenesteudbyder.
2. I nødsituationer som defineret i artikel 3, nr. 18), hvor det udpegede forretningssted eller den retlige repræsentant for en tjenesteudbyder ikke reagerer på en EPOC eller en EPOC-PR inden for fristerne, kan den pågældende EPOC eller EPOC-PR undtagelsesvis stiles til ethvert andet forretningssted eller retlig repræsentant for tjenesteudbyderen i Unionen.

Artikel 8

Underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden

1. Udstedelsesmyndigheden skal, når den udsteder en europæisk editionskendelse til indhentning af trafikdata, bortset fra data der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), eller til indhentning af indholdsdata, underrette fuldbyrdelsesmyndigheden ved at fremsende EPOC'en til denne myndighed samtidig med, at den fremsender EPOC'en til modtageren i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 og 2.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis udstedelsesmyndigheden på tidspunktet for udstedelse af kendelsen har rimelig grund til at antage, at:
 - a) lovovertrædelsen er begået, er ved at blive begået eller sandsynligvis vil blive begået i udstedelsesstaten, og
 - b) den person, hvis oplysninger der anmodes om, er bosiddende i udstedelsesstaten.
3. Når udstedelsesmyndigheden fremsender EPOC'en som omhandlet i denne artikels stk. 1 til fuldbyrdelsesmyndigheden, skal den, hvor det er relevant, medtage eventuelle yderligere oplysninger, der kunne være nødvendige for at vurdere muligheden for at påberåbe sig en grund til afslag i overensstemmelse med artikel 12.
4. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden har opsættende virkning på modtagerens forpligtelser som fastsat i artikel 10, stk. 2, undtagen i nødsituationer som defineret i artikel 3, nr. 18).

Artikel 9

Attest for en europæisk editionskendelse (EPOC) og attest for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR)

1. En europæisk editions- eller sikringskendelse fremsendes til modtageren som defineret i artikel 7 ved hjælp af en EPOC eller en EPOC-PR.

Udstedelsesmyndigheden eller, i givet fald, godkendelsesmyndigheden udfylder EPOC'en i bilag I eller EPOC-PR'en i bilag II, underskriver den og bekræfter, at indholdet er nøjagtigt og korrekt.

2. En EPOC skal indeholde de oplysninger, der er anført i artikel 5, stk. 5, litra a)-h), herunder fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt for modtageren at identificere og rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden, hvis det er nødvendigt.

Såfremt en underretning til fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til artikel 8, skal EPOC'en, der fremsendes til denne myndighed, indeholde de oplysninger, der er anført i artikel 5, stk. 5, litra a)-j).

3. En EPOC-PR skal indeholde de oplysninger, der er anført i artikel 6, stk. 4, litra a)-f), herunder fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt for modtageren at identificere og rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden.

4. Såfremt det er nødvendigt, oversættes EPOC'en eller EPOC-PR'en til et af Unionens officielle sprog som fastsat i artikel 4 i direktiv (EU) 2023/1544, der accepteres af modtageren. Såfremt tjenesteudbyderen ikke har angivet noget sprog, oversættes EPOC'en eller EPOC-PR'en til et officielt sprog i den medlemsstat, hvor det udpegede forretningssted eller tjenesteudbyderens retlige repræsentant befinder sig.

Såfremt underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til artikel 8, oversættes den EPOC, der skal sendes til denne myndighed, til et officielt sprog i fuldbyrdelsesstaten eller til et andet af Unionens officielle sprog, der accepteres af denne stat.

Artikel 10

Fuldbyrdelse af en EPOC

1. Modtageren skal ved modtagelse af en EPOC handle uopsætteligt for at sikre de oplysninger, der anmodes om.

2. Såfremt en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til artikel 8, og denne myndighed ikke har påberåbt sig nogen grund til afslag i henhold til artikel 12 inden for ti dage efter modtagelsen af EPOC'en, sikrer modtageren, at de oplysninger, der anmodes om, fremsendes direkte til udstedelsesmyndigheden eller de retshåndhævende myndigheder, som anført i EPOC'en, ved udløbet af denne periode på ti dage. Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden allerede inden udløbet af perioden på ti dage over for udstedelsesmyndigheden og modtageren bekræfter, at den ikke agter at påberåbe sig nogen grund til afslag, handler modtageren så hurtigt som muligt efter en sådan bekræftelse og senest ved udløbet af denne periode på ti dage.

3. Såfremt en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden ikke er påkrævet i henhold til artikel 8, sikrer modtageren efter modtagelse af en EPOC, at de oplysninger, der anmodes om, fremsendes direkte til udstedelsesmyndigheden eller de retshåndhævende myndigheder, som anført i EPOC'en, senest ti dage efter modtagelsen af EPOC'en.

4. I nødsituationer fremsender modtageren de oplysninger, der anmodes om, uden unødigt ophold senest otte timer efter modtagelse af EPOC'en. Såfremt en underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden er påkrævet i henhold til artikel 8, kan fuldbyrdelsesmyndigheden, hvis den beslutter at påberåbe sig en grund til afslag i henhold til artikel 12, stk. 1, uden ophold og senest 96 timer efter modtagelsen af underretningen meddele udstedelsesmyndigheden og modtageren, at den modsætter sig anvendelsen af oplysningerne, eller at oplysningerne kun må anvendes på betingelser, som den fastsætter. Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden påberåber sig en grund til afslag, skal udstedelsesmyndigheden, hvis oplysningerne allerede er blevet fremsendt af modtageren til udstedelsesmyndigheden, slette eller på anden måde begrænse anvendelsen af oplysningerne eller, hvis fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat betingelser, overholde disse betingelser, når den anvender oplysningerne.

5. Såfremt modtageren udelukkende på grundlag af oplysningerne i EPOC'en finder, at fuldbyrdelsen af EPOC'en ville kunne stride imod immuniteter eller privilegier eller imod regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, underretter modtageren udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden ved brug af formularen i bilag III.

Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden ikke er blevet underrettet i henhold til artikel 8, tager udstedelsesmyndigheden de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, til efterretning og træffer på eget initiativ eller efter anmodning fra fuldbyrdelsesmyndigheden afgørelse om, hvorvidt editionskendelsen skal trækkes tilbage, tilpasses eller opretholdes.

Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet i henhold til artikel 8, tager udstedelsesmyndigheden de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, til efterretning og træffer afgørelse om, hvorvidt den europæiske editionskendelse skal trækkes tilbage, tilpasses eller opretholdes. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan beslutte at påberåbe sig de grunde til afslag, der er fastsat i artikel 12.

6. Såfremt modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse til edition af de oplysninger, der anmodes om, fordi EPOC'en er ufuldstændig, indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at blive fuldbyrdet, underretter modtageren uden unødigt ophold udstedelsesmyndigheden og, såfremt der er foretaget en meddelelse til fuldbyrdelesmyndigheden i henhold til artikel 8, den fuldbyrdelesmyndighed, der er omhandlet i EPOC'en, og udbeder sig præcisering ved brug af formularen i bilag III. Samtidig underretter modtageren udstedelsesmyndigheden om, hvorvidt det var muligt at identificere og sikre de oplysninger, der anmodes om, som fastsat i nærværende artikels stk. 9.

Udstedelsesmyndigheden skal reagere uopsætteligt og senest fem dage efter modtagelsen af formularen. Modtageren skal drage omsorg for, at den kan modtage de nødvendige præciseringer eller rettelser fra udstedelsesmyndigheden, således at modtageren kan opfylde sine forpligtelser i stk. 1-4. Forpligtelserne i stk. 1-4 finder ikke anvendelse, før udstedelsesmyndigheden eller fuldbyrdelesmyndigheden har fremlagt en sådan præcisering eller retelse.

7. Såfremt modtageren ikke kan opfylde sine forpligtelser til edition af de oplysninger, der anmodes om, på grund af en faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren, underretter modtageren uden unødigt ophold udstedelsesmyndigheden og, såfremt fuldbyrdelesmyndigheden blev underrettet i henhold til artikel 8, den fuldbyrdelesmyndighed, der er omhandlet i EPOC'en, og redegør for grundene til en sådan faktisk umulighed ved brug af formularen i bilag III. Såfremt udstedelsesmyndigheden konkluderer, at der er en sådan faktisk umulighed, underretter den modtageren og, såfremt fuldbyrdelesmyndigheden blev underrettet i henhold til artikel 8, fuldbyrdelesmyndigheden om, at det ikke længere er nødvendigt at fuldbyrde EPOC'en.

8. I hvert tilfælde, hvor modtageren af andre grunde end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, 6 og 7, ikke fremlægger de oplysninger, der anmodes om, ikke fremlægger de oplysninger, der anmodes om, i udtømmende grad eller ikke fremlægger de oplysninger, der anmodes om, inden for den fastsatte frist, underretter modtageren uden unødigt ophold og senest inden for de frister, der er fastsat i denne artikels stk. 2, 3 og 4, udstedelsesmyndigheden og, såfremt fuldbyrdelesmyndigheden er blevet underrettet i henhold til artikel 8, den fuldbyrdelesmyndighed, der er omhandlet i EPOC'en, om disse grunde ved brug af formularen i bilag III. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer den europæiske editionskendelse på grundlag af oplysningerne fra modtageren og fastsætter om nødvendigt en ny frist for modtageren til edition af oplysningerne.

9. Oplysningerne skal så vidt muligt sikres indtil edition, uanset om der i sidste ende anmodes om edition på grundlag af en præciseret europæisk editionskendelse og tilhørende EPOC eller gennem andre kanaler såsom gensidig retshjælp, eller indtil den europæiske editionskendelse trækkes tilbage.

Såfremt edition og sikring af oplysningerne ikke længere er nødvendig, underretter udstedelsesmyndigheden og, hvor det er relevant i henhold til artikel 16, stk. 8, fuldbyrdelesmyndigheden uden unødigt ophold modtageren herom.

Artikel 11

Fuldbyrkelse af en EPOC-PR

1. Modtageren sikrer efter modtagelse af en EPOC-PR uden unødigt ophold de oplysninger, der anmodes om. Forpligtelsen til at sikre oplysningerne ophører efter 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden ved brug af formularen i bilag V bekræfter, at der er udstedt en efterfølgende anmodning om edition. Udstedelsesmyndigheden kan ved brug af formularen i bilag VI inden for denne periode på 60 dage forlænge varigheden af forpligtelsen til at sikre oplysningerne med yderligere 30 dage, hvis det er nødvendigt for at muliggøre, at der fremsættes en efterfølgende anmodning om edition.

2. Såfremt udstedelsesmyndigheden i den sikringsperiode, der er fastsat i stk. 1, bekræfter, at der er udstedt en efterfølgende anmodning om edition, sikrer modtageren oplysningerne, så længe det er nødvendigt for at kunne foretage edition af oplysningerne, når den efterfølgende anmodning om edition er modtaget.

3. Såfremt sikring ikke længere er nødvendigt, underretter udstedelsesmyndigheden uden unødigt ophold modtageren herom, og forpligtelsen til at sikre oplysningerne på grundlag af den relevante europæiske sikringsordre bortfalder.

4. Såfremt modtageren udelukkende på grundlag af oplysningerne i EPOC-PR'en finder, at fuldbyrkelsen af EPOC-PR'en vil kunne stride imod immuniteter eller privilegier eller imod regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier i henhold til fuldbyrdelesstatens ret, underretter modtageren udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelesmyndigheden ved brug af formularen i bilag III.

Udstedelsesmyndigheden tager de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, til efterretning og træffer på eget initiativ eller efter anmodning fra fuldbyrdelesmyndigheden afgørelse om, hvorvidt den europæiske sikringskendelse skal trækkes tilbage, tilpasses eller opretholdes.

5. Såfremt modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse til at sikre de oplysninger, der anmodes om, fordi EPOC-PR'en er ufuldstændig, indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fuldbyrde EPOC-PR'en, underretter modtageren uden unødigt ophold den udstedelsesmyndighed, der er omhandlet i EPOC-PR'en, og udbeder sig præcisering ved brug af formularen i bilag III.

Udstedelsesmyndigheden skal svare uopsætteligt og senest fem dage efter modtagelsen af formularen. Modtageren drager omsorg for, at vedkommende kan modtage de nødvendige præciseringer eller rettelser fra udstedelsesmyndigheden, således at modtageren kan opfylde sine forpligtelser i stk. 1, 2 og 3. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke reagerer inden for perioden på fem dage, er tjenesteudbyderen fritaget for forpligtelserne i stk. 1 og 2.

6. Såfremt modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse til at sikre de oplysninger, der anmodes om, på grund af en faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren, underretter modtageren uden unødigt ophold den udstedelsesmyndighed, der er omhandlet i EPOC-PR'en, og redegør for grundene til en sådan faktisk umulighed ved brug af formularen i bilag III. Såfremt udstedelsesmyndigheden konkluderer, at opfyldelse vitterligt er umulig, underretter den modtageren om, at det ikke længere er nødvendigt at fuldbyrde EPOC-PR'en.

7. I ethvert tilfælde, hvor modtageren ikke sikrer de oplysninger, der anmodes om, af andre grunde end dem, der er omhandlet i stk. 4, 5 og 6, underretter modtageren uden unødigt ophold udstedelsesmyndigheden om disse grunde ved brug af formularen i bilag III. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer den europæiske sikringskendelse på grundlag af begrundelsen fra modtageren.

Artikel 12

Betingelser for afslag på en europæisk editionskendelse

1. Såfremt udstedelsesmyndigheden har underrettet fuldbyrdelsesmyndigheden i henhold til artikel 8, og uden at det berører artikel 1, stk. 3, vurderer fuldbyrdelsesmyndigheden hurtigst muligt og senest ti dage efter modtagelsen af underretningen, eller i nødsituationer senest 96 timer efter en sådan modtagelse, de oplysninger, der er anført i kendelsen og, hvor det er relevant, påberåber sig en eller flere af følgende grunde til afslag:

- a) de oplysninger, der anmodes om, er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af kendelsen, eller de oplysninger, der anmodes om, er omfattet af regler om fastsættelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af kendelsen
- b) i ekstraordinære tilfælde, der er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at antage, at fuldbyrdelse af kendelsen under sagens særlige omstændigheder ville medføre en åbenbar overtrædelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret
- c) fuldbyrdelsen af kendelsen ville være i strid med princippet *ne bis in idem*
- d) den handling, for hvilken kendelsen er udstedt, udgør ikke en lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstaten, medmindre det drejer sig om en lovovertrædelse under de kategorier, der er fastsat i bilag IV, som angivet af udstedelsesmyndigheden i EPOC'en, hvis overtrædelsen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en varighed på mindst tre år.

2. Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden påberåber sig en grund til afslag i henhold til stk. 1, underretter den modtageren og udstedelsesmyndigheden herom. Modtageren standser fuldbyrdelsen af den europæiske editionskendelse og overfører ikke oplysningerne, og udstedelsesmyndigheden trækker kendelsen tilbage.

3. Inden den fuldbyrdelsesmyndighed, der er underrettet i henhold til artikel 8, beslutter at påberåbe sig en grund til afslag, kontakter den ad en hvilken som helst hensigtsmæssig kanal udstedelsesmyndigheden for at drøfte passende foranstaltninger at træffe. Udstedelsesmyndigheden kan på dette grundlag beslutte at tilpasse eller tilbagekalde den europæiske editionskendelse. Såfremt der efter sådanne drøftelser ikke er fundet nogen løsning, kan den fuldbyrdelsesmyndighed, der er underrettet i henhold til artikel 8, beslutte at påberåbe sig grunde til afslag på den europæiske editionskendelse og underrette udstedelsesmyndigheden og modtageren herom.

4. Såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden beslutter at påberåbe sig grunde til afslag i henhold til stk. 1, kan den angive, om den modsætter sig overførslen af alle de oplysninger, der anmodes om ved den europæiske editionskendelse, eller om oplysningerne kun må overføres delvis eller kun må anvendes på betingelser, der er fastsat af fuldbyrdelsesmyndigheden.

5. Såfremt beføjelsen til at ophæve immuniteten eller privilegiet som anført i denne artikels stk. 1, litra a), ligger hos en myndighed i fuldbyrdesstaten, kan udstedelsesmyndigheden anmode den fuldbyrdesmyndighed, der er underrettet i henhold til artikel 8, om at kontakte denne myndighed i fuldbyrdesstaten for at anmode den om at udøve denne beføjelse uden ophold. Såfremt beføjelsen til at ophæve immuniteten eller privilegiet ligger hos en myndighed i en anden medlemsstat eller et tredjeland eller hos en international organisation, kan udstedelsesmyndigheden anmode den pågældende myndighed om at udøve denne beføjelse.

Artikel 13

Brugeroplysninger og fortrolighed

1. Udstedelsesmyndigheden underretter uden unødigt ophold den person, hvis oplysninger der anmodes om, om edition af oplysninger på grundlag af en europæisk editionskendelse.
2. Udstedelsesmyndigheden kan i overensstemmelse med udstedelsesstatens nationale ret udsætte, begrænse eller undlade underrettelse af den person, hvis oplysninger der anmodes om, i det omfang og så længe betingelserne i artikel 13, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/680 er opfyldt, i hvilket tilfælde udstedelsesmyndigheden i sagsakterne angiver årsagerne til denne udsættelse, begrænsning eller undladelse. En kort begrundelse skal også anføres i EPOC'en.
3. Når udstedelsesmyndigheden underretter den person, hvis oplysninger der anmodes om som omhandlet i denne artikels stk. 1, medtager den oplysninger om de retsmidler, der er til rådighed i henhold til artikel 18.
4. Modtagerne og, såfremt de ikke er identiske, tjenesteudbydere træffer de nødvendige operationelle og tekniske foranstaltninger på det aktuelle tekniske niveau for at sikre fortroligheden, hemmeligholdelsen og ukrænkeligheden af EPOC'en eller EPOC-PR'en og af de oplysninger, der er genstand for edition eller sikring.

Artikel 14

Godtgørelse af udgifter

1. Tjenesteudbyderen kan kræve godtgørelse af sine udgifter fra udstedelsesstaten, hvis denne mulighed er hjemlet i udstedelsesstatens nationale ret for indenlandske kendelser i lignende situationer, i overensstemmelse med denne stats nationale ret. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres nationale regler for godtgørelse, og Kommissionen offentliggør disse.
2. Denne artikel finder ikke anvendelse på godtgørelse af udgifter til det decentrale IT-system som omhandlet i artikel 25.

KAPITEL III

SANKTIONER OG FULDBYRDELSE

Artikel 15

Sanktioner

1. Uden at det berører national love om pålæggelse af strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler om økonomiske sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af artikel 10 og 11 samt artikel 13, stk. 4, i overensstemmelse med artikel 16, stk. 10, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anvendes. De økonomiske sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne sikrer, at der kan pålægges økonomiske sanktioner på op til 2 % af tjenesteudbyderens samlede globale årsomsætning i det foregående regnskabsår. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.
2. Uden at det berører databeskyttelsesforpligtelser, holdes tjenesteudbydere ikke ansvarlige i medlemsstaterne for skader, der forvoldes deres brugere eller tredjeparter, og som udelukkende skyldes efterlevelse i god tro af en EPOC eller en EPOC-PR.

Artikel 16

Fuldbyrdesprocedure

1. Såfremt modtageren ikke efterlever en EPOC inden for fristen eller en EPOC-PR uden at give en begrundelse, der godtages af udstedelsesmyndigheden, og, i givet fald, såfremt fuldbyrdesmyndigheden ikke har påberåbt sig nogen grund til afslag som fastsat i artikel 12, kan udstedelsesmyndigheden anmode fuldbyrdesmyndigheden om at fuldbyrde den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse.

Med henblik på fuldbyrdelse som omhandlet i første afsnit overfører udstedelsesmyndigheden den pågældende kendelse, formularen i bilag III i den af modtageren udfyldte stand, og ethvert relevant dokument i overensstemmelse med artikel 19. Udstedelsesmyndigheden oversætter den pågældende kendelse og ethvert dokument, der skal overføres, til et af de sprog, som fuldbyrdsstaten godtager, og underretter modtageren om overførslen.

2. Ved modtagelsen anerkender og træffer fuldbyrdsmyndigheden uden yderligere formaliteter de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af:

- a) en europæisk editionskendelse, medmindre fuldbyrdsmyndigheden finder, at en af de i stk. 4 fastsatte grunde finder anvendelse, eller
- b) en europæisk sikringskendelse, medmindre fuldbyrdsmyndigheden finder, at en af de i stk. 5 omhandlede grunde finder anvendelse.

Fuldbyrdsmyndigheden træffer beslutning om anerkendelse af den pågældende kendelse uden unødigt ophold og senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af kendelsen.

3. Fuldbyrdsmyndigheden pålægger formelt modtageren at overholde deres relevante forpligtelser og underretter modtageren om følgende:

- a) muligheden for at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af den pågældende kendelse ved at påberåbe sig en eller flere af de grunde, der er anført i stk. 4, litra a)-f), eller i stk. 5, litra a)-e)
- b) de gældende sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse og
- c) fristen for overholdelse eller indsigelse.

4. Der må kun gives afslag på at fuldbyrde en europæisk editionskendelse af en eller flere af følgende grunde:

- a) den europæiske editionskendelse er ikke udstedt eller godkendt af en udstedelsesmyndighed som foreskrevet i artikel 4
- b) den europæiske editionskendelse er ikke udstedt for en lovovertrædelse fastsat i artikel 5, stk. 4
- c) modtageren kunne ikke efterleve EPOC'en på grund af en faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren, eller fordi EPOC'en indeholder åbenbare fejl
- d) den europæiske editionskendelse vedrører ikke oplysninger, der opbevares af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en
- e) tjenesten er ikke omfattet af denne forordning
- f) de oplysninger, der anmodes om, er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdsstatens ret, eller de er omfattet af regler om fastsættelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af den europæiske editionskendelse
- g) i ekstraordinære tilfælde, det fremgår alene ud fra oplysningerne i EPOC'en, at der tydeligvis er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at antage, at fuldbyrdelsen af den europæiske editionskendelse under sagens særlige omstændigheder ville medføre en åbenbar overtrædelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret.

5. Der må kun gives afslag på at fuldbyrde en europæisk sikringskendelse af en eller flere af følgende grunde:

- a) den europæiske sikringskendelse er ikke udstedt eller godkendt af en udstedelsesmyndighed som foreskrevet i artikel 4
- b) modtageren kunne ikke efterkomme EPOC-PR'en på grund af en faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren, eller fordi EPOC'en indeholder åbenbare fejl
- c) den europæiske sikringskendelse vedrører ikke oplysninger, der opbevares af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af EPOC-PR'en
- d) tjenesten er ikke omfattet af denne forordnings anvendelsesområde

- e) de oplysninger, der anmodes om, er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, eller de er omfattet af regler om fastsættelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, hvilket forhindrer fuldbyrdelse eller håndhævelse af den europæiske sikringskendelse
- f) i ekstraordinære tilfælde, det fremgår alene ud fra oplysningerne i EPOC'en, at der tydeligvis er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at antage, at fuldbyrdelsen af den europæiske sikringskendelse under sagens særlige omstændigheder ville medføre en åbenbar overtrædelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret.
6. I tilfælde af at modtageren gør indsigelse som omhandlet i stk. 3, litra a), træffer fuldbyrdelsesmyndigheden afgørelse om, hvorvidt den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse skal fuldbyrdes eller ej, på grundlag af eventuelle oplysninger fra modtageren og om nødvendigt supplerende oplysninger indhentet fra udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 7.
7. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden træffer afgørelse om ikke at anerkende eller ikke at fuldbyrde den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse i overensstemmelse med henholdsvis stk. 2 eller 6, hører den udstedelsesmyndigheden ved hjælp af passende midler. Såfremt det er hensigtsmæssigt, anmoder den udstedelsesmyndigheden om supplerende oplysninger. Udstedelsesmyndigheden besvarer sådanne anmodninger inden for fem arbejdsdage.
8. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter omgående udstedelsesmyndigheden og modtageren om alle sine afgørelser.
9. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden indhenter de oplysninger, der anmodes om ved en europæisk editionskendelse, fra modtageren, videresender den disse oplysninger til udstedelsesmyndigheden uden unødigt ophold.
10. Såfremt modtageren ikke overholder sine forpligtelser i henhold til en anerkendt europæisk editionskendelse eller europæisk sikringskendelse, hvis eksigibilitet er blevet bekræftet af fuldbyrdelsesmyndigheden, pålægger denne myndighed en økonomisk sanktion i overensstemmelse med artikel 15. Der skal være adgang til effektive retsmidler mod en afgørelse om pålæggelse af økonomiske sanktioner.

KAPITEL IV

LOVKONFLIKT OG RETSMIDLER

Artikel 17

Prøvelsesprocedure i tilfælde af modstridende forpligtelser

1. Såfremt en modtager finder, at efterlevelse af en europæisk editionskendelse ville være i strid med en forpligtelse i henhold til et tredjelandets gældende ret, underretter vedkommende udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden om sin begrundelse for ikke at fuldbyrde den europæiske editionskendelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 10, stk. 8 og 9, ved brug af formularen i bilag III (»begrundet indsigelse«).
2. Den begrundede indsigelse skal indeholde alle relevante oplysninger om tredjelandets ret, om dennes anvendelse i den foreliggende sag, og om karakteren af den modstridende forpligtelse. Den begrundede indsigelse må ikke være baseret på:
- a) det forhold, at der ikke findes tilsvarende bestemmelser vedrørende betingelserne, formaliteterne og procedurerne for udstedelse af en kendelse om edition i tredjelandets gældende ret, eller
 - b) alene det forhold, at dataene er opbevaret i et tredjeland.

Den begrundede indsigelse skal indgives senest ti dage efter den dato, hvor modtageren modtog EPOC'en.

3. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer den europæiske editionskendelse på grundlag af den begrundede indsigelse og eventuelle oplysninger fra fuldbyrdelsesstaten. Såfremt udstedelsesmyndigheden agter at opretholde den europæiske editionskendelse, begærer den prøvelse ved udstedelsesmedlemsstatens kompetente domstol. Fuldbyrdelsen af den europæiske editionskendelse suspenderes, indtil prøvelsesproceduren er afsluttet.
4. Den kompetente domstol vurderer først, hvorvidt der foreligger modstridende forpligtelser, på grundlag af en undersøgelse af:
- a) om tredjelandets nationale ret finder anvendelse baseret på de specifikke omstændigheder i den foreliggende sag og
 - b) om tredjelandets nationale ret, hvis den finder anvendelse som omhandlet i litra a), forbyder udlevering af de berørte oplysninger, når de anvendes på de specifikke omstændigheder i den foreliggende sag.

5. Såfremt den kompetente domstol finder, at der ikke foreligger relevante modstridende forpligtelser i den i stk. 1 og 4 anvendte betydning, stadfæster den den europæiske editionskendelse.
6. Såfremt den kompetente domstol på grundlag af undersøgelsen i henhold til stk. 4, litra b), fastslår, at tredjelandets nationale ret forbyder udlevering af de berørte oplysninger, afgør den kompetente domstol, om den europæiske editionskendelse skal stadfæstes eller ophæves. Denne vurdering baseres navnlig på følgende faktorer, idet der lægges særlig vægt på de faktorer, der er omhandlet i litra a) og b):
- a) de interesser, der er beskyttet af tredjelandets relevante ret, herunder grundlæggende rettigheder og andre grundlæggende hensyn, der forhindrer udlevering af oplysningerne, navnlig tredjelandets nationale sikkerhedsinteresser
 - b) graden af tilknytning mellem den straffesag, i forbindelse med hvilken den europæiske editionskendelse er udstedt, og hver af de to jurisdiktioner, bl.a. på grundlag af:
 - i) opholdssted, nationalitet og bopæl for den person, hvis oplysninger der anmodes om, eller for ofret eller ofrene for den foreliggende straffbare handling
 - ii) det sted, hvor den pågældende straffbare handlinger blev begået
 - c) graden af tilknytning mellem tjenesteudbyderen og det foreliggende tredjeland; i den forbindelse er det sted, hvor oplysningerne er lagret, ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at fastslå, at der er en væsentlig tilknytning
 - d) efterforskningsstatens interesse i indhentning af det pågældende bevismateriale ud fra, hvor alvorlig lovovertrædelsen er, og hvor vigtigt det er at indhente bevismateriale hurtigt
 - e) eventuelle konsekvenser for modtageren eller for tjenesteudbyderen af at efterleve den europæiske editionskendelse, herunder eventuelle sanktioner.
7. Den kompetente domstol kan anmode om oplysninger fra det pågældende tredjelandets kompetente myndighed under hensyntagen til direktiv (EU) 2016/680, navnlig kapitel V, og i det omfang en sådan anmodning ikke lægger hindringer i vejen for den relevante straffesag. Udstedelsesstaten skal navnlig anmode den kompetente myndighed i tredjelandet om oplysninger, hvis den modstridende forpligtelse vedrører grundlæggende rettigheder eller andre grundlæggende hensyn i tredjelandet vedrørende national sikkerhed og forsvar.
8. Hvis den kompetente domstol beslutter at ophæve den europæiske editionskendelse, underretter den udstedelsesmyndigheden og modtageren herom. Hvis den kompetente domstol beslutter at stadfæste den europæiske editionskendelse, underretter den udstedelsesmyndigheden og modtageren, og denne modtager skal så fuldbyrde den europæiske editionskendelse.
9. For så vidt angår procedurerne i henhold til denne artikel beregnes fristerne i overensstemmelse med udstedelsesmyndighedens nationale ret.
10. Udstedelsesmyndigheden underretter fuldbyrdelsesmyndigheden om resultatet af prøvelsesproceduren.

Artikel 18

Effektive retsmidler

1. Uden at dette berører yderligere retsmidler, der er til rådighed i overensstemmelse med national ret, har enhver person, hvis oplysninger, der blev anmodet om gennem en europæisk editionskendelse, adgang til effektive retsmidler mod denne kendelse. Såfremt den pågældende person er mistænkt eller tiltalt, har vedkommende ret til effektive retsmidler under den straffesag, hvor oplysningerne blev anvendt. Retten til effektive retsmidler omhandlet i dette stykke berører ikke retten til at søge retsmidler i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.
2. Retten til effektive retsmidler udøves ved en domstol i udstedelsesstaten i overensstemmelse med dens nationale ret og omfatter muligheden for at anfægte foranstaltningens lovlighed, herunder dens nødvendighed og proportionalitet, uden at det berører de grundlæggende retsgarantier i fuldbyrdelsesstaten.
3. Med henblik på artikel 13, stk. 1, skal der rettidigt oplyses om mulighederne i national ret for at få adgang til retsmidler, og det skal sikres, at de kan udøves effektivt.

4. De samme tidsfrister og andre betingelser for adgang til retsmidler i lignende nationale sager finder anvendelse med henblik på denne forordning og således at det sikres, at de berørte personer kan udøve deres ret til at anvende disse retsmidler effektivt.

5. Uden at dette berører nationale procedureregler, sikrer udstedelsesstaten og enhver anden medlemsstat, hvortil der er blevet fremsendt elektroniske beviser i henhold til denne forordning, at retten til forsvar og til en retfærdig rettergang respekteres i forbindelse med vurderingen af bevismateriale, der er indhentet gennem den europæiske editionskendelse.

KAPITEL V

DECENTRALT IT-SYSTEM

Artikel 19

Sikker digital kommunikation og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og tjenesteudbydere og mellem kompetente myndigheder

1. Skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder og udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter i henhold til denne forordning, herunder udveksling af formularer foreskrevet ved denne forordning, og oplysninger der anmodes om i henhold til en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, skal foregå gennem et sikkert og pålideligt decentralt IT-system (»det decentrale IT-system«).

2. Hver medlemsstat sikrer, at de udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter for tjenesteudbydere, der befinder sig i den pågældende medlemsstat, gives adgang til det decentrale IT-system via deres respektive nationale IT-system.

3. Tjenesteudbydere sikrer, at deres udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter kan benytte det decentrale IT-system via det respektive nationale IT-system med henblik på at modtage EPOC'er og EPOC-PR'er, sende de oplysninger, der anmodes om, til den udstedende myndighed og på enhver anden vis kan kommunikere med den udstedende myndighed og fuldbyrdesmyndigheden som fastsat i denne forordning.

4. Skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, herunder udvekslingen af formularer foreskrevet ved denne forordning og af de oplysninger, der anmodes om i henhold til den i artikel 16 foreskrevne fuldbyrdesprocedure, samt skriftlig kommunikation med kompetente EU-agenturer eller -organer skal foregå gennem det decentrale IT-system.

5. Såfremt kommunikation gennem det decentrale IT-system i overensstemmelse med stk. 1 eller stk. 4 ikke er mulig, eksempelvis på grund af forstyrrelse af det decentrale IT-system, det fremsendte materiales art, tekniske begrænsninger såsom datastørrelse, retlige begrænsninger med hensyn til antageligheden af de oplysninger, der anmodes om, som bevis eller med hensyn til retstekniske krav til de oplysninger, der anmodes om, eller ekstraordinære omstændigheder, skal fremsendelsen foregå ved hjælp af de mest hensigtsmæssige alternative midler under hensyntagen til behovet for at sikre en udveksling af oplysninger, der er hurtig, sikker og pålidelig, og som giver modtageren mulighed for at fastslå ægtheden.

6. Foregår en fremsendelse ved hjælp af alternative midler som foreskrevet i stk. 5, registrerer fremsendelsens ophavsmand uden unødigt ophold fremsendelsen, herunder i relevant omfang dato og tidspunkt for fremsendelsen, afsender og modtager samt filens navn og størrelse, i det decentrale IT-system.

Artikel 20

Elektroniske dokumenters retsvirkninger

Dokumenter, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation, må ikke nægtes retsvirkning eller betragtes som uantagelige som bevis i grænseoverskridende retssager i henhold til denne forordning, alene af den grund at de er i elektronisk form.

Artikel 21

Elektroniske signaturer og segl

1. Den generelle lovramme for brug af tillidstjenester i forordning (EU) nr. 910/2014 gælder for elektronisk kommunikation i henhold til denne forordning.

2. Såfremt et dokument, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation i henhold til denne forordnings artikel 19, stk. 1 eller 4, kræver et segl eller en underskrift i overensstemmelse med denne forordning, skal dokumentet være forsynet med et kvalificeret elektronisk segl eller en kvalificeret elektronisk signatur som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014.

Artikel 22

Referencegennemførelsessoftware

1. Kommissionen er ansvarlig for skabelse, vedligeholdelsen og udviklingen af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne kan vælge at anvende som deres back-end-system i stedet for et nationalt IT-system. Oprettelsen, vedligeholdelsen og udviklingen af referencegennemførelsessoftwarens finansieres over Unionens almindelige budget.
2. Kommissionen leverer, vedligeholder og understøtter referencegennemførelsessoftwarens gratis.

Artikel 23

Omkostninger ved det decentrale IT-system

1. Hver medlemsstat bærer omkostningerne i forbindelse med installation, drift og vedligeholdelse af de adgangspunkter i det decentrale IT-system, som den pågældende medlemsstat har ansvaret for.
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne i forbindelse med oprettelse og tilpasning af sine relevante nationale IT-systemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne og bærer omkostningerne ved forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
3. Unionens agenturer og organer bærer omkostningerne ved installation, drift og vedligeholdelse af de komponenter i det decentrale IT-system, som de har ansvaret for.
4. Unionens agenturer og organer bærer omkostningerne ved oprettelse og tilpasning af deres sagsstyringssystemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne og bærer omkostningerne ved forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
5. Tjenesteudbydere bærer alle omkostninger, som er nødvendige for, at de på succesfuld vis kan blive integreret i eller på anden måde interagere med det decentrale IT-system.

Artikel 24

Overgangsperiode

Inden forpligtelsen til at kommunikere skriftligt gennem det i artikel 19 omhandlede decentrale IT-system, træder i kraft («overgangsperioden»), sker den skriftlige kommunikation mellem kompetente myndigheder og udpegede etableringssteder i henhold til denne forordning ved hjælp af de mest hensigtsmæssige alternative midler under hensyntagen til behovet for at sikre en hurtig, sikker og pålidelig udveksling af oplysninger. Såfremt tjenesteudbydere, medlemsstaterne eller EU-agenturerne eller -organerne har etableret særlige platforme eller andre sikre kanaler til håndtering af retshåndhævende myndigheders og judicielle myndigheders anmodninger om oplysninger, kan udstedelsesmyndigheder også vælge at fremsende en EPOC eller en EPOC-PR via disse kanaler til udpegede forretningssteder eller retlige repræsentanter i overgangsperioden.

Artikel 25

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for oprettelse og brug af det decentrale IT-system med henblik på denne forordning, og som fastsætter følgende:
 - a) de tekniske specifikationer, der præciserer de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
 - b) de tekniske specifikationer for kommunikationsprotokollerne
 - c) informationssikkerhedsmålene og de relevante tekniske foranstaltninger til sikring af minimumsstandards for informationssikkerhed og et højt cybersikkerhedsniveau for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
 - d) minimumsmålene for tilgængelighed og de mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system.

2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 26.

3. Gennemførelsesretsakterne, der er omhandlet i stk. 1, vedtages senest den 18. august 2025.

Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Sprog

Hver medlemsstat kan til enhver tid beslutte, at den vil acceptere oversættelser af EPOC'er og EPOC-PR'er på ét eller flere af Unionens officielle sprog ud over den pågældende medlemsstats officielle sprog, og giver meddelelse omen sådan beslutning i en skriftlig erklæring til Kommissionen. Kommissionen stiller erklæringerne til rådighed for alle medlemsstater og for Det Europæiske Retlige Netværk.

Artikel 28

Overvågning og rapportering

1. Senest den 18. august 2026 fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af denne forordnings output, resultater og virkninger. I overvågningsprogrammet fastlægges metoderne til samt intervallerne for indsamling af oplysninger. Det præciserer, hvilke tiltag Kommissionen og medlemsstaterne skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af oplysninger.

2. Medlemsstaterne indsamler under alle omstændigheder fra den 18. august 2026 omfattende statistikker fra de relevante myndigheder og fører journal over disse statistikker. De oplysninger, som er indsamlet for det foregående kalenderår, fremsendes til Kommissionen hvert år senest den 31. marts og skal omfatte:

- a) antallet af EPOC'er og EPOC-PR'er udstedt pr. type oplysninger, der anmodes om, modtagere og situation (nødsituation eller ej)
- b) antallet af EPOC'er udstedt som undtagelser i nødsituationer
- c) antallet af efterlevede og ikkeefterlevede EPOC'er og EPOC-PR'er pr. type oplysninger, der anmodes om, modtagere og situation (nødsituation eller ej)
- d) antallet af meddelelser til fuldbyrdelsesmyndigheder i henhold til artikel 8 og antallet af EPOC'er, der blev afvist, pr. type oplysninger, der anmodes om, modtagere, situation (nødsituation eller ej) og den påberåbte grund til afslag
- e) for efterlevede EPOC'er, det gennemsnitlige tidsrum mellem tidspunktet for udstedelse af EPOC'en og tidspunktet for indhentning af de oplysninger, der anmodes om, pr. type oplysninger, der anmodes om, modtagere og situation (nødsituation eller ej)
- f) for efterlevede EPOC-PR'er, det gennemsnitlige tidsrum mellem tidspunktet for udstedelse af EPOC-PR'en og tidspunktet for den efterfølgende anmodning om edition af oplysninger, pr. type oplysninger, der anmodes om, og modtagere
- g) antallet af europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser fremsendt til og modtaget af en fuldbyrdelsesstat med henblik på fuldbyrdelse, pr. type oplysninger, der anmodes om, modtagere og situation (nødsituation eller ej) og antallet af sådanne kendelser, der er efterlevet
- h) antallet af retsmidler benyttet mod europæiske editionskendelser i udstedelsesstaten og i fuldbyrdelsesstaten pr. type oplysninger, der anmodes om

- i) antallet af tilfælde, hvor der ikke blev givet efterfølgende godkendelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5
 - j) en oversigt over de udgifter, som tjenesteudbydere har krævet godtgjort i forbindelse med fuldbyrdelse af EPOC'er eller EPOC-PR'er, og de udgifter, som udstedelsesmyndighederne har godtgjort.
3. Fra den 18. august 2026 kan de i denne artikels stk. 2 omhandlede statistikker, når det gælder udveksling af oplysninger, som foretages via det decentrale IT-system i henhold til artikel 19, stk. 1, indsamles programmatisk af nationale portaler. Referencegennemførelsessoftwaren, som er omhandlet i artikel 22, skal teknisk være i stand til at varetage sådanne funktioner.
4. Tjenesteudbydere kan indsamle, føre journal over og offentliggøre statistikker i overensstemmelse med eksisterende databeskyttelsesprincipper. Indsamles der sådanne statistikker for det foregående kalenderår, kan de sendes til Kommissionen senest den 31. marts og kan, så vidt det er muligt, indeholde:
- a) antallet af EPOC'er og EPOC-PR'er modtaget pr. type oplysninger, der anmodes om, udstedelsesstat og situation (nødsituation eller ej)
 - b) antallet af efterlevede og ikkeefterlevede EPOC'er og EPOC-PR'er pr. type oplysninger, der anmodes om, udstedelsesstat og situation (nødsituation eller ej)
 - c) for efterlevede EPOC'er, det gennemsnitlige nødvendige tidsrum for at levere de oplysninger, der anmodes om, fra tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en til leveringstidspunktet, pr. type oplysninger, der anmodes om, udstedelsesstat og situation (nødsituation eller ej)
 - d) for efterlevede EPOC-PR'er, det gennemsnitlige tidsrum mellem tidspunktet for udstedelse af EPOC-PR'en og tidspunktet for den efterfølgende anmodning om edition af oplysninger, pr. type oplysninger, der anmodes om, og udstedelsesstat.
5. Fra den 18. august 2027 offentliggør Kommissionen senest den 30. juni hvert år en rapport indeholdende de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger i sammenfattet form og opdelt efter medlemsstat og type af tjenesteudbydere.

Artikel 29

Ændringer af attesterne og formularerne

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at ændre bilag I, II, III, V og VI for effektivt at imødekomme et eventuelt behov for forbedringer af indholdet af EPOC- og EPOC-PR-formularerne og af de formularer, der skal anvendes til at oplyse om, hvorfor det ikke er muligt at fuldbyrde en EPOC eller en EPOC-PR, til at bekræfte fremsættelsen af en anmodning om edition efter en europæisk sikringskendelse og til at forlænge sikringen af elektronisk bevismateriale.

Artikel 30

Udøvelse af de delegerede beføjelser

- 1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
- 2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 29, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 18. august 2026.
- 3. Den i artikel 29 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
- 4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
- 5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 29 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31

Meddelelser til Kommissionen

1. Senest den 18. august 2025 giver hver medlemsstat Kommissionen oplysninger om:
 - a) den eller de myndigheder, der i overensstemmelse med national ret er kompetente i henhold til artikel 4 til at udstede, godkende eller fremsende europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser eller underretninger herom
 - b) den eller de myndigheder, der er kompetente til at modtage underretninger i henhold til artikel 8 og til at fuldbyrde europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser på en anden medlemsstats vegne i overensstemmelse med artikel 16
 - c) den eller de myndigheder, der er kompetente til at behandle begrundede indsigelser fra modtagerne artikel 17
 - d) accepterede sprog med henblik på meddelelse og fremsendelse af en EPOC, en EPOC-PR, en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse i tilfælde af fuldbyrdelse, i overensstemmelse med artikel 27.
2. Kommissionen stiller de i henhold til denne artikel modtagne oplysninger til rådighed for offentligheden, enten på et særligt websted eller på webstedet for Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽³³⁾.

Artikel 32

Forhold til andre instrumenter, aftaler og ordninger

1. Denne forordning berører ikke EU-instrumenter eller andre internationale instrumenter, aftaler og ordninger om indsamling af bevismateriale, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
2. Medlemsstaterne underretter den 18. august 2026 Kommissionen om eventuelle eksisterende instrumenter, aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 1, som de agter fortsat at anvende. Medlemsstaterne underretter endvidere Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 1 senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.

Artikel 33

Evaluering

Senest den 18. august 2029 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning. Kommissionen fremsender en evalueringsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder. Denne evalueringsrapport skal indeholde en vurdering af anvendelsen af denne forordning og af de resultater, som er blevet opnået med hensyn til dens mål, samt en vurdering af denne forordnings indvirkning på grundlæggende rettigheder. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre lovgivning. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af evalueringsrapporten.

Artikel 34

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽³³⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

2. Den finder anvendelse fra den 18. august 2026.

Forpligtelsen for kompetente myndigheder og tjenesteudbydere til at anvende det ved artikel 19 nedsatte decentrale IT-system til skriftlig kommunikation i henhold til denne forordning finder dog anvendelse fra ét år efter vedtagelsen af de i artikel 25 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juli 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

P. NAVARRO RÍOS

Formand

BILAG I

ATTEST FOR EN EUROPÆISK EDITIONSKENDELSE (EPOC) OM EDITION AF ELEKTRONISK BEVISMATERIALE

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ skal modtageren af denne attest for en europæisk editionskendelse (EPOC) fuldføre denne EPOC og fremsende de oplysninger, der anmodes om, i overensstemmelse med den eller de i denne EPOC's afsnit C anførte frist(er) til den kompetente myndighed, der er anført i afsnit L, litra a), i denne EPOC.

I alle tilfælde skal modtageren efter modtagelsen af EPOC'en handle hurtigt for at sikre de oplysninger, der anmodes om, medmindre oplysningerne i EPOC'en ikke gør det muligt at identificere disse oplysninger. Oplysningerne skal fortsat sikres indtil edition foretages, eller indtil udstedelsesmyndigheden, eller, hvis det er relevant, fuldbyrdelsesmyndigheden, meddeler, at sikring og edition af oplysningerne ikke længere er nødvendig.

Modtageren skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortroligheden, hemmeligholdelsen og integriteten af EPOC'en og af de oplysninger, der er genstand for edition eller sikring.

AFSNIT A: Udstedelsesmyndighed/godkendelsesmyndighed

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Godkendelsesmyndighed (hvis relevant):

NB: Oplysninger om udstedelsesmyndigheden anføres til sidst (afsnit I og J)

Udstedelsesmyndighedens sagsnummer:

Godkendelsesmyndighedens sagsnummer:

AFSNIT B: Modtager

Modtager:

☐ Udpeget forretningssted

☐ Retlig repræsentant

☐ Denne kendelse udstedes i en nødsituation til den angivne modtager, fordi det udpegede forretningssted eller en tjenesteudbyders retlige repræsentant ikke har reageret på EPOC'en inden for de frister, som er fastsat i artikel 10 i forordning (EU) 2023/1543, eller ikke er blevet udpeget inden for de frister, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1544 ⁽²⁾

Adresse:

Tlf./fax/e-mail (hvis kendt):

Kontaktperson (hvis kendt):

Modtagerens sagsnummer (hvis kendt):

Berørt tjenesteudbyder (hvis forskellig fra modtageren):

Andre relevante oplysninger:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe efter en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2023/1544 af 12. juli 2023 om harmoniserede regler for udpegning af bestemte forretningssteder og udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af elektronisk bevismateriale i straffesager (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 181).

AFSNIT C: Frister (sæt kryds i den relevante boks, og udfyld om nødvendigt)

Efter modtagelsen af EPOC'en skal der foretages edition af de oplysninger, der anmodes om:

- ☐ Snarest muligt og senest inden for ti dage (ingen underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden)
- ☐ I tilfælde af underretning af fuldbyrdelsesmyndigheden: Ved udløbet af de ti dage, såfremt fuldbyrdelsesmyndigheden ikke inden for dette tidsrum har påberåbt sig en grund til afslag, eller når fuldbyrdelsesmyndigheden, inden de ti dage er gået, har bekræftet, at den ikke agter at påberåbe sig en grund til afslag, snarest muligt og senest ved udløbet af de ti dage
- ☐ Uden unødigt ophold og senest inden for otte timer i en nødsituation, der involverer:
- ☐ En overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed
- ☐ En overhængende fare for en kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2008/114/EF ⁽³⁾, hvor afbrydelse eller ødelæggelse af en sådan kritisk infrastruktur ville medføre overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed, herunder gennem alvorlig skade på forsyningen af befolkningen med grundlæggende fornødenheder eller på udøvelsen af statens centrale funktioner.

Angiv venligst, om der er proceduremæssige eller andre frister, som der bør tages hensyn til ved fuldbyrdelse af denne EPOC:

Angiv yderligere oplysninger, såfremt det er relevant:

AFSNIT D: Forbindelse til en tidligere anmodning om edition/sikring (sæt kryds og udfyld, hvis relevant og foreligger)

- ☐ De oplysninger, der anmodes om, blev fuldstændigt/delvist sikret i overensstemmelse med en tidligere anmodning om sikring

fremsat af (angiv myndighed og sagsnummer)

den (angiv dato for fremsættelse af anmodningen)

og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodningen)

til (angiv den tjenesteudbyder/den retlige repræsentant/det udpegede forretningssted/den kompetente myndighed, som anmodningen blev fremsendt til, samt det af modtageren opgivne sagsnummer, hvis det foreligger).

- ☐ De oplysninger, der anmodes om, har forbindelse til en tidligere anmodning om edition

fremsat af (angiv myndighed og sagsnummer)

den (angiv dato for fremsættelse af anmodningen)

og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodningen)

til (angiv den tjenesteudbyder/den retlige repræsentant/det udpegede forretningssted/den kompetente myndighed, som anmodningen blev fremsendt til, samt det af modtageren opgivne sagsnummer, hvis det foreligger).

Andre relevante oplysninger:

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

AFSNIT E: Information til støtte for identifikation af de oplysninger, der anmodes om (udfyld i det omfang, denne information er kendt og nødvendig for at identificere oplysningerne)

IP-adresse(r) og tidsstempler (inkl. dato og tidszone)

Tlf.

E-mailadresse(r):

IMEI-nummer/numre:

MAC-adresse(r):

Brugeren/brugerne eller andre unikke identifikatorer såsom brugernavn(e), login-ID('er) eller kontonavn(e):

Navn(e) på den eller de relevante tjeneste(r):

Andet:

Hvis relevant, tidsintervallet for de oplysninger, for hvilke der anmodes om edition:

.....

☐ Yderligere oplysninger om nødvendigt:

AFSNIT F: Elektronisk bevismateriale, der er omfattet af edition

Denne EPOC vedrører (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

a) ☐ Abonnentdata:

☐ Navn, fødselsdato, postadresse eller geografisk adresse, kontaktoplysninger (e-mailadresse, telefonnummer) og andre relevante oplysninger vedrørende brugerens/abonnentens identitet

☐ Dato og tidspunkt for første registrering, registreringstype, kopi af kontrakt, midler til verifikation af identitet på registreringstidspunktet, kopier af dokumenter fra abonnenten

☐ Type tjeneste og dens varighed, herunder identifikator(er), som benyttes af eller leveres til abonnenten i forbindelse med den første registrering eller aktivering (f.eks. telefonnummer, SIM-kortnummer, MAC-adresse) og tilhørende enhed(er)

☐ Profiloplysninger (f.eks. brugernavn, skærmmavn, profilfoto)

☐ Oplysninger om validering af brug af tjeneste såsom en alternativ e-mailadresse fra brugeren/abonnenten

☐ Debet- eller kreditkortoplysninger (fra brugeren til faktureringsformål), herunder andre betalingsmidler

☐ PUK-koder

☐ Andet:

b) ☐ Oplysninger der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2023/1543:

☐ IP-forbindelsesregistreringer såsom IP-adresser/logge/adgangsnumre samt andre tekniske identifikatorer såsom kildeporte og tidsstempler eller tilsvarende, bruger-ID og anvendt grænseflade i forbindelse med brugen af tjenesten, angiv om nødvendigt:

☐ Tidsinterval for de oplysninger, for hvilke der anmodes om edition (hvis forskelligt fra afsnit E):

☐ Andet:

c) ☐ Trafikdata:

i) for (mobil)telefoni:

☐ Udgående (A) og indkommende (B) identifikatorer (telefonnummer, IMSI, IMEI)

☐ Tidspunkt for forbindelsen/forbindelserne og deres varighed

☐ Opkaldsforsøg

☐ Basisstation-ID, herunder geografiske oplysninger (X/Y-koordinater), på op- og afkoblingstidspunktet

☐ Anvendte koblingstjenester/teletjenester (f.eks. UMTS, GPRS)

☐ Andet:

ii) for internet:

☐ Routingoplysninger (IP-kildeadresse, IP-destinationsadresser, portnumre, browser, e-mailheaderoplysninger, meddelelses-ID)

☐ Basisstation-ID, herunder geografiske oplysninger (X/Y-koordinater), på op- og afkoblingstidspunktet

☐ Datamængde

☐ Dato og tidspunkt for forbindelserne

☐ Varighed af forbindelser eller adgangssessioner

☐ Andet:

iii) for hosting:

☐ Logfiler

☐ Kuponer

☐ Andet:

iv) andet:

☐ Købshistorik

☐ Forudbetalingshistorik

☐ Andet:

d) ☐ Indholdsdata:

☐ (Web)mailbox dump

☐ Online storage dump (brugergenererede data)

☐ Pagedump

☐ Meddelelseslog/backup

☐ Voicemail dump

☐ Serverindhold

☐ Backupenhed

☐ Kontaktliste

☐ Andet:

☐ Yderligere oplysninger i tilfælde af at det er nødvendigt (yderligere) at præcisere eller begrænse udvalget af de data, der anmodes om:

AFSNIT G: Oplysninger om de underliggende betingelser

a) Denne EPOC vedrører (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

☐ Straffesager i forbindelse med én eller flere strafbare handlinger

☐ Fuldbyrkelse af en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt in absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrkelse.

b) Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede lovovertrædelser, som EPOC'en er udstedt for, samt den relevante retsforskrift ⁽⁴⁾:

.....

c) Denne EPOC udstedes for trafikdata, som der ikke anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger, eller for indholdsdata eller begge dele, og vedrører (sæt kryds i den eller de relevante bokse efter behov):

☐ Strafbare handlinger, der i udstedelsesstaten kan straffes med en frihedsstraf på maksimalt tre år

⁽⁴⁾ For fuldbyrkelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning for trafikdata, der ikke anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger, eller indholdsdata, angives i litra b) og c) den lovovertrædelse, for hvilken straffen blev idømt.

☐ Én eller flere af følgende lovovertrædelser, hvis de helt eller delvis er begået ved brug af et informations-system:

☐ Lovovertrædelser som defineret i artikel 3-8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 ⁽⁵⁾

☐ Lovovertrædelser som defineret i artikel 3-7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽⁶⁾

☐ Lovovertrædelser som defineret i artikel 3-8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU ⁽⁷⁾

☐ Strafbare handlinger som defineret i artikel 3-12 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽⁸⁾.

d) Dataansvarlig/databehandler:

Europæiske editionskendelser rettes til tjenesteudbydere, der fungerer som dataansvarlige. En europæisk editionskendelse kan undtagelsesvis stiles direkte til den tjenesteudbyder, der behandler oplysningerne på vegne af den dataansvarlige.

Sæt kryds i det relevante felt:

☐ Denne EPOC rettes til den tjenesteudbyder, der fungerer som dataansvarlig.

☐ Denne EPOC rettes til den tjenesteudbyder, der behandler, eller, i tilfælde, hvor den dataansvarlige ikke kan identificeres, muligvis behandler dataene på vegne af databehandleren, fordi:

☐ den dataansvarlige ikke kan identificeres trods rimelig indsats fra udstedelsesmyndighedens side

☐ henvendelse til den dataansvarlige kunne være til skade for efterforskningen.

Hvis denne EPOC rettes til tjenesteudbyderen, som behandler oplysninger på vegne af den dataansvarlige:

☐ informerer databehandleren den dataansvarlige om edition af oplysninger

☐ informerer databehandleren indtil videre ikke den dataansvarlige om edition af oplysninger, da det ville være skadeligt for efterforskningen. Angiv venligst en kort begrundelse ⁽⁹⁾:

e) Andre relevante oplysninger:

AFSNIT H: Oplysninger til brugeren

Modtageren skal under alle omstændigheder afstå fra at underrette den person, hvis oplysninger der anmodes om. Det er udstedelsesmyndighedens ansvar uden unødigt ophold at underrette vedkommende om edition af oplysninger.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽⁹⁾ Udstedelsesmyndigheden skal anføre grundene til forsinkelsen med sagen; der skal blot angives en kort begrundelse i EPOC'en.

Bemærk, at (sæt kryds i det relevante felt):

- ☐ udstedelsesmyndigheden udskyder underretningen af den person, hvis oplysninger der anmodes om, så længe én eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
- ☐ det er nødvendigt for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- ☐ det er nødvendigt for at undgå at skade forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
- ☐ det er nødvendigt for at beskytte offentlig sikkerhed
- ☐ det er nødvendigt for at beskytte national sikkerhed
- ☐ det er nødvendigt for at beskytte andres rettigheder og friheder.

AFSNIT I: Nærmere oplysninger om udstedelsesmyndigheden

Type udstedelsesmyndighed (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

- ☐ Dommer, domstol eller undersøgelsesdommer
- ☐ Offentlig anklager
- ☐ Anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten.

Hvis godkendelse er nødvendig, udfyld venligst også afsnit J.

Bemærk, at (sæt kryds, hvis relevant):

- ☐ Denne EPOC er udstedt for abonnentdata eller for data, som der alene anmodes om med henblik på at fastslå brugeren i en behørigt begrundet nødsituation uden forudgående godkendelse, fordi godkendelsen ikke kunne være blevet indhentet i tide, eller for begge. Udstedelsesmyndigheden bekræfter, at den kunne udstede en kendelse i en lignende national sag uden godkendelse, og at efterfølgende godkendelse vil blive tilstræbt uden unødigt ophold og senest inden for 48 timer (bemærk venligst, at modtageren ikke vil blive underrettet).

Nærmere oplysninger om udstedelsesmyndigheden eller dennes repræsentant eller begge, der bekræfter, at EPOC'ens indhold er nøjagtigt og korrekt:

Myndighedens navn:

Navn på dens repræsentant:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Talt(e) sprog:

Hvis forskelligt fra ovennævnte, den myndighed/det kontaktpunkt (f.eks. den centrale myndighed), der kan kontaktes i forbindelse med spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af EPOC'en:

Myndighedens/kontaktpunktets navn:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Den udstedende myndigheds eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at EPOC'ens indhold er nøjagtigt og korrekt:

Dato:

Underskrift ⁽¹⁰⁾:

AFSNIT J: Nærmere oplysninger om godkendelsesmyndigheden (udfyld, hvis relevant)

Type godkendelsesmyndighed

☐ Dommer, domstol eller undersøgelsesdommer

☐ Offentlig anklager

Nærmere oplysninger om godkendelsesmyndigheden eller dennes repræsentant eller begge, der bekræfter, at indholdet i EPOC'en er nøjagtigt og korrekt:

Myndighedens navn:

Navn på dens repræsentant:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Talt(e) sprog:

⁽¹⁰⁾ Tilføjet henvisning til et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

Dato:

Underskrift ⁽¹¹⁾:

AFSNIT K: Meddelelse og nærmere oplysninger om den fuldbyrdelsesmyndighed, som modtager meddelelsen (hvis relevant)

☐ Denne EPOC er meddelt følgende fuldbyrdelsesmyndighed:

.....

Angiv venligst kontaktoplysninger på den fuldbyrdelsesmyndighed, som har modtaget meddelelse (hvis tilgængelige):

Fuldbyrdelsesmyndighedens navn:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

AFSNIT L: Videregivelse af oplysninger

a) Myndighed, som oplysningerne skal videregives til

☐ Udstedelsesmyndighed

☐ Godkendelsesmyndighed

☐ Anden kompetent myndighed (f.eks. den centrale myndighed)

Navn og kontaktoplysninger:

b) Foretrukket format, hvori eller ved hjælp hvoraf oplysningerne skal videregives (hvis relevant):

AFSNIT M: Yderligere information, som skal medtages (må ikke sendes til modtageren — skal gives til fuldbyrdelsesmyndigheden, såfremt det er nødvendigt at underrette denne)

Grundene til at fastslå, at den europæiske sikringskendelse opfylder betingelserne om nødvendighed og proportionalitet:

.....

Et sammendrag af sagsforholdet:

.....

⁽¹¹⁾ Tilføj et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

Kan overtrædelsen, som den europæiske editionskendelse er udstedt for, straffes i udstedelsesstaten med en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, og fremgår den af listen over overtrædelser herunder (sæt kryds i den/de relevante bokse)?

- ☐ Deltagelse i en kriminel organisation
- ☐ Terrorisme
- ☐ Menneskehandel
- ☐ Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ☐ Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ☐ Ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- ☐ Korruption
- ☐ Svig, herunder svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹²⁾
- ☐ Hvidvask af udbytte fra strafbart forhold
- ☐ Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- ☐ IT-kriminalitet
- ☐ Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og truede plantearter og -sorter
- ☐ Menneskesmugling
- ☐ Manddrab eller grov legemsbeskadigelse
- ☐ Ulovlig handel med menneskeorganer og -væv
- ☐ Bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning
- ☐ Racisme og fremmedhad
- ☐ Organiseret eller væbnet røveri
- ☐ Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- ☐ Bedrageri
- ☐ Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- ☐ Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- ☐ Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- ☐ Forfalskning af betalingsmidler
- ☐ Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

☐ Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

☐ Handel med stjalne motorkøretøjer

☐ Voldtægt

☐ Brandstiftelse

☐ Forbrydelser, der er omfattet af Den Internationale Straffedomstols kompetence

☐ Skibs- eller flykapring

☐ Sabotage.

Tilføj eventuelle yderligere oplysninger, som fuldbyrdelsesmyndigheden måtte behøve for at vurdere muligheden for at påberåbe sig grunde til afslag, såfremt det er relevant:

.....

BILAG II

ATTEST FOR EN EUROPÆISK SIKRINGSKENDELSE (EPOC-PR) TIL SIKRING AF ELEKTRONISK BEVISMATERIALE

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ skal modtageren af attesten for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR) uden unødigt ophold efter modtagelsen af EPOC-PR'en sikre de oplysninger, der anmodes om. Sikringen ophører efter 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden forlænger den i yderligere 30 dage eller bekræfter, at en efterfølgende anmodning om edition er blevet fremsat. Hvis udstedelsesmyndigheden inden for disse tidsrum bekræfter, at der fremsat en efterfølgende anmodning om edition, skal modtageren sikre oplysningerne, så længe som det er nødvendigt for at kunne foretage edition af oplysningerne, når den efterfølgende anmodning om edition modtages.

Modtageren skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortroligheden, hemmeligholdelsen og integriteten af EPOC-PR'en og af de sikrede oplysninger.

AFSNIT A: Udstedelsesmyndighed/godkendelsesmyndighed:

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Godkendelsesmyndighed (hvis relevant):.....

NB: Oplysninger om udstedelsesmyndigheden og godkendelsesmyndigheden anføres til sidst (afsnit F og G)

Udstedelsesmyndighedens sagsnummer:.....

Godkendelsesmyndighedens sagsnummer:.....

AFSNIT B: Modtager:

Modtager:

☐ Udpeget forretningssted

☐ Retlig repræsentant

☐ Denne kendelse udstedes i en nødsituation til den angivne modtager, fordi det udpegede forretningssted eller en tjenesteudbyders retlige repræsentant ikke har reageret på EPOC-PR'en inden for fristerne eller ikke er blevet udpeget inden for de frister, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1544 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning EU 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe efter en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2023/1544 af 12. juli 2023 om harmoniserede regler for udpegning af bestemte forretningssteder og udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af elektronisk bevismateriale i straffesager (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 181).

Adresse:

Tlf./fax/e-mail (hvis kendt):.....

Kontaktperson (hvis kendt):

Modtagerens sagsnummer (hvis kendt):.....

Berørt tjenesteudbyder (hvis forskellig fra modtageren):.....

Andre relevante oplysninger:

AFSNIT C: Information til støtte for identifikation af de oplysninger, for hvilke der anmodes om sikring (udfyld i det omfang, denne information er kendt og nødvendig for at identificere oplysningerne)

- ☐ IP-adresse(r) og tidsstempler (inkl. dato og tidszone)
- ☐ Tlf.
- ☐ E-mailadresse(r):
- ☐ IMEI-nummer/numre:
- ☐ MAC-adresse(r):
- ☐ Brugeren/brugerne af tjenesten eller andre unikke identifikatorer såsom brugernavn(e), login-ID('er) eller kontonavn(e)
- ☐ Navn(e) på den eller de relevante tjenester:
- ☐ Andet:

Hvis relevant, tidsintervallet for de oplysninger, for hvilke der anmodes om sikring:

- ☐ Yderligere oplysninger om nødvendigt:

AFSNIT D: Elektronisk bevismateriale, der skal sikres

Denne EPOC-PR vedrører (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

a) ☐ Abonnentdata:

- ☐ Navn, fødselsdato, postadresse eller geografisk adresse, kontaktoplysninger (e-mailadresse, telefonnummer) og andre relevante oplysninger vedrørende brugerens/abonnentens identitet
- ☐ Dato og tidspunkt for første registrering, registreringstype, kopi af en kontrakt, midler til verifikation af identitet på registreringstidspunktet, kopier af dokumenter fra abonnenten

- ☐ Type tjeneste og dens varighed, herunder identifikator(er), som benyttes af eller leveres til abonnenten i forbindelse med den første registrering eller aktivering (f.eks. telefonnummer, SIM-kortnummer, MAC-adresse) og tilhørende enhed(er)
 - ☐ Profiloplysninger (f.eks. brugernavn, skærmenavn, profilfoto)
 - ☐ Oplysninger om validering af brug af tjeneste såsom en alternativ e-mailadresse fra brugeren/abonnenten
 - ☐ Debet- eller kreditkortoplysninger (fra brugeren til faktureringsformål), herunder andre betalingsmidler
 - ☐ PUK-koder
 - ☐ Andet:
- b) ☐ Oplysninger, der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2023/1543:
- ☐ IP-forbindelsesregistreringer såsom IP-adresser/logge/adgangsnumre samt andre tekniske identifikatorer såsom kildeporte og tidsstempler eller tilsvarende, bruger-ID og anvendt grænseflade i forbindelse med brugen af tjenesten, der er strengt nødvendige til identificeringsformål; angiv venligst om nødvendigt:
 - ☐ Tidsinterval for de oplysninger, for hvilke der anmodes om sikring (hvis forskelligt fra afsnit C)
 - ☐ Andet:
- c) ☐ Trafikdata:
- i) for (mobil)telefoni:
- ☐ Udgående (A) og indkommende (B) identifikatorer (telefonnummer, IMSI, IMEI)
 - ☐ Tidspunkt og varighed af forbindelsen/forbindelserne
 - ☐ Opkaldsforsøg
 - ☐ Basisstation-ID, herunder geografiske oplysninger (X/Y-koordinater), på op- og afkoblingstidspunktet
 - ☐ Anvendte koblingstjenester/teletjenester (f.eks. UMTS, GPRS)
 - ☐ Andet:
- ii) for internet:
- ☐ Routingoplysninger (IP-kildeadresse, IP-destinationsadresser, portnumre, browser, e-mailheaderoplysninger, meddelelses-ID)
 - ☐ Basisstation-ID, herunder geografiske oplysninger (X/Y-koordinater), på op- og afkoblingstidspunktet

☐ Datamængde☐ Dato og tidspunkt for forbindelserne☐ Varighed af forbindelser eller adgangssessioner☐ Andet:

iii) for hosting:

☐ Logfiler☐ Kuponer☐ Andet:

iv) andet

☐ Købshistorik☐ Forudbetalingshistorik☐ Andet:d) ☐ Indholdsdata:☐ (Web)mailbox dump☐ Online storage dump (brugergenererede data)☐ Pagedump☐ Meddelelseslog/backup☐ Voicemail dump☐ Serverindhold☐ Backupenhed☐ Kontaktliste☐ Andet:☐ Yderligere oplysninger i tilfælde af at det er nødvendigt (yderligere) at præcisere eller begrænse udvalget af de data, der anmodes om:

AFSNIT E: Oplysninger om de underliggende betingelser

a) Denne EPOC-PR vedrører (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

☐ Straffesag i forbindelse med en strafbar handling

☐ Fuldbyrkelse af en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der er pålagt ved en afgørelse, der ikke er afsagt in absentia, i sager, hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrkelse. Fuldbyrkelse af en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af mindst fire måneders varighed idømt som led i en straffesag, der ikke er afsagt in absentia, og hvor den dømte person har unddraget sig straffuldbyrkelse.

b) Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede overtrædelser, som EPOC-PR'en er udstedt for, samt den relevante retsforskrift ⁽³⁾:

AFSNIT F: Nærmere oplysninger om udstedelsesmyndigheden

Type udstedelsesmyndighed (sæt kryds i den eller de relevante bokse):

☐ Dommer, domstol eller undersøgelsesdommer

☐ Offentlig anklager

☐ En anden kompetent myndighed som defineret i udstedelsesstatens ret

Hvis godkendelse er nødvendig, udfyldes også afsnit G.

Bemærk, at (sæt kryds, hvis relevant):

☐ Denne EPOC-PR er udstedt for abonnentdata eller for data, der anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger i en behørigt begrundet nødsituation uden forudgående godkendelse, fordi godkendelsen ikke kunne være blevet indhentet i tide, eller for begge. Udstedelsesmyndigheden bekræfter, at den kunne udstede en kendelse i en lignende national sag uden godkendelse, og at efterfølgende godkendelse vil blive tilstræbt uden unødigt ophold og senest inden for 48 timer (bemærk venligt, at modtageren ikke vil blive underrettet).

Med nødsituation menes en overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed eller en overhængende fare for en kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2008/114/EF ⁽⁴⁾, hvor afbrydelse eller ødelæggelse af en sådan kritisk infrastruktur ville medføre overhængende fare for en persons liv, fysiske integritet eller sikkerhed, herunder gennem alvorlig skade på forsyningen af befolkningen med grundlæggende fornødenheder eller på udøvelsen af statens centrale funktioner.

Nærmere oplysninger om udstedelsesmyndigheden og/eller dennes repræsentant, der bekræfter, at EPOC-PR'ens indhold er nøjagtigt og korrekt:

Myndighedens navn:.....

Navn på dens repræsentant:

Funktion (titel/stilling):.....

⁽³⁾ For fuldbyrkelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning angives den lovovertrædelse, for hvilken straffen blev idømt.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Talt(e) sprog:

Hvis forskellig fra ovennævnte den myndighed/det kontaktpunkt (f.eks. den centrale myndighed), der kan kontaktes i forbindelse med spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af EPOC-PR'en:

Myndighedens/kontaktpunktets navn:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Den udstedende myndigheds eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at EPOC-PR'ens indhold er nøjagtigt og korrekt:

Dato:

Underskrift ⁽³⁾:

AFSNIT G: Nærmere oplysninger om godkendelsesmyndigheden (udfyld, hvis relevant)

Type godkendelsesmyndighed

☐ Dommer, domstol eller undersøgelsesdommer

☐ Offentlig anklager

Nærmere oplysninger om godkendelsesmyndigheden eller dennes repræsentant eller begge, der bekræfter, at EPOC-PR'ens indhold er nøjagtigt og korrekt:

Myndighedens navn:

Navn på dens repræsentant:

Funktion (titel/stilling):

⁽³⁾ Tilføj venligst et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Talt(e) sprog:

Dato:

Underskrift ⁽⁶⁾:

⁽⁶⁾ Tilføj også et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

BILAG III

OPLYSNINGER OM, HVORFOR DET IKKE ER MULIGT AT FULDBYRDE EN EPOC/EPOC-PR

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ bør denne formular i tilfælde, hvor modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse til sikring af de oplysninger, der anmodes om i henhold til en EPOC-PR, eller til edition af disse i henhold til en EPOC, ikke kan overholde den anførte frist eller ikke fremlægger oplysningerne i udtømmende grad, udfyldes af modtageren og sendes tilbage til udstedelsesmyndigheden samt, hvis der er foretaget en underretning og i givet fald i andre tilfælde, til den i EPOC'en nævnte fuldbyrdelsesmyndighed, uden unødigt ophold.

Såfremt det er muligt, sikrer modtageren de oplysninger, der anmodes om, selv når der er behov for yderligere information for at identificere oplysningerne præcist, medmindre oplysningerne i EPOC'en/EPOC-PR'en er utilstrækkelige hertil. Hvis der er behov for præciseringer fra udstedelsesmyndigheden, indhenter modtageren dem uden unødigt ophold ved brug af denne formular.

AFSNIT A: Den pågældende attest

Følgende oplysninger vedrører:

☐ En attest for en europæisk editionskendelse (EPOC)

☐ En attest for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR)

AFSNIT B: Relevant(e) myndighed(er)

Udstedelsesmyndighed:

Udstedelsesmyndighedens sagsnummer:

Hvis relevant, godkendelsesmyndigheden:

Hvis relevant, godkendelsesmyndighedens sagsnummer:

Dato for fremsendelse af EPOC'en/EPOC-PR'en:

Dato for modtagelse af EPOC'en/EPOC-PR'en:

Hvis relevant, fuldbyrdelsesmyndigheden:

Hvis relevant, fuldbyrdelsesmyndighedens sagsnummer:

AFSNIT C: Modtageren af EPOC'en/EPOC-PR'en

Modtageren af EPOC'en/EPOC-PR'en:

Modtagerens sagsnummer:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning EU 2023/1543 af 12.7.2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe efter en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118).

AFSNIT D: Grunde til manglende fuldbyrdelse

a) EPOC'en/EPOC-PR'en kan ikke fuldbyrdes eller kan ikke fuldbyrdes inden for den anførte tidsfrist af den eller de følgende grunde:

- ☐ Den er ufuldstændig
- ☐ Den indeholder åbenbare fejl
- ☐ Den indeholder ikke tilstrækkelige oplysninger
- ☐ Den vedrører ikke oplysninger, der er opbevaret af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en/EPOC-PR'en
- ☐ Andre årsager til faktisk umulighed som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives modtageren eller tjenesteudbyderen, på tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en/EPOC-PR'en
- ☐ Den europæiske editionskendelse/den europæiske sikringskendelse er ikke blevet udstedt eller godkendt af en udstedelsesmyndighed som fastlagt i artikel 4 i forordning (EU) 2023/1543.
- ☐ Den europæiske editionskendelse til indhentning af trafikdata, der ikke anmodes om alene med henblik på identifikation af bruger som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2023/1543, eller til indhentning af indholdsdata, er blevet udstedt for en lovovertrædelse, som ikke er omfattet af artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) 2023/1543.
- ☐ Tjenesten er ikke omfattet af forordning (EU) 2023/1543.
- ☐ De oplysninger, der anmodes om, er beskyttet af immunitet eller privilegier i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret, eller de er omfattet af regler om fastsættelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, hvilket forhindrer fuldbyrdelse af den europæiske editionskendelse/den europæiske sikringskendelse.
- ☐ Efterlevelsen af den europæiske editionskendelse er i strid med et tredjelandes gældende ret. Udfyld også afsnit E.

b) Forklar yderligere grundene til den manglende fuldbyrdelse omhandlet i nr. a), og angiv og forklar om nødvendigt eventuelle andre grunde, som ikke er anført i nr. a):

.....

AFSNIT E: Modstridende forpligtelser, der skyldes et tredjelandes ret

I tilfælde af modstridende forpligtelser, der skyldes et tredjelandes ret, oplyses følgende:

— lovens eller lovenes titel i tredjelandet:

.....

— den eller de relevante bestemmelser og teksten i den eller de relevante bestemmelser:

.....

— arten af den modstridende forpligtelse, herunder den interesse, der er beskyttet af loven i tredjelandet:

☐ Den enkeltes grundlæggende rettigheder (angiv nærmere):

.....

☐ Grundlæggende hensyn i tredjelandet vedrørende statens sikkerhed og forsvar (angiv nærmere):

.....

☐ Andre interesser (angiv nærmere):

-
- Forklar, hvorfor loven finder anvendelse i denne sag:
-
- Forklar, hvorfor du mener, at der er en modstridende forpligtelse i denne sag:
-
- Forklar tilknytningen mellem tjenesteudbyderen og det foreliggende tredjeland:
-
- Eventuelle konsekvenser for modtageren af at efterleve den europæiske editionskendelse, herunder eventuelle sanktioner:
-
- Anfør yderligere relevante oplysninger:

AFSNIT F: Anmodning om yderligere oplysninger/præciseringer (udfyld hvis relevant)

Der er behov for yderligere oplysninger fra udstedelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelse af EPOC'en/EPOC-PR'en:

.....

AFSNIT G: Sikring af oplysninger

De oplysninger, der anmodes om (sæt kryds i den relevante boks og udfyld):

- ☐ Sikres, indtil der er sket edition, eller indtil udstedelsesmyndigheden, eller, hvis det er relevant, fuldbyrdelsesmyndigheden meddeler, at sikring og edition af oplysningerne ikke længere er nødvendig, eller indtil de fornødne oplysninger er udleveret af udstedelsesmyndigheden, som gør det muligt at indsnævre de oplysninger, der skal sikres/er omfattet af edition.
- ☐ Sikres ikke (dette bør kun forekomme undtagelsesvis, f.eks. hvis tjenesteudbyderen ikke har oplysningerne ved modtagelsen af anmodningen eller ikke i tilstrækkelig grad kan identificere de oplysninger, der anmodes om).

AFSNIT H: Kontaktoplysninger for det udpegede forretningssted/tjenesteudbyderens retlige repræsentant

Navn på det udpegede forretningssted/tjenesteudbyderens retlige repræsentant

.....

Kontaktpersonens navn:

Funktion:

Adresse:

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail:

Navn på den autoriserede person:

Dato:

Underskrift (?):

(?) Tilføj venligst også et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

BILAG IV

KATEGORIER AF LOVOVERTRÆDELSE OMHANDLET I ARTIKEL 12, STK. 1, LITRA D)

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation
- 2) Terrorisme
- 3) Menneskehandel
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- 7) Korruption
- 8) Svig, herunder svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾
- 9) Hvidvask af udbytte fra strafbart forhold
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- 11) IT-kriminalitet
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og truede plantearter og -sorter
- 13) Menneskesmugling
- 14) Manddrab eller grov legemsbeskadigelse
- 15) Ulovlig handel med menneskeorganer og -væv
- 16) Bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning
- 17) Racisme og fremmedhad
- 18) Organiseret eller væbnet røveri
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- 20) Bedrageri
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
 - 24) Forfalskning af betalingsmidler
 - 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
 - 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
 - 27) Handel med stjalne motorkøretøjer
 - 28) Voldtægt
 - 29) Brandstiftelse
 - 30) Forbrydelser, der er omfattet af Den Internationale Straffedomstols kompetence
 - 31) Skibs- eller flykapring
 - 32) Sabotage.
-

BILAG V

BEKRÆFTELSE AF FREMSÆTTELSEN AF EN ANMODNING OM EDITION EFTER EN EUROPÆISK EDITIONSKENDELSE

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ skal modtageren efter modtagelse af attesten for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR'en) uden unødigt ophold sikre de oplysninger, der anmodes om. Sikringen ophører efter 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden forlænger den i yderligere 30 dage eller bekræfter, at den efterfølgende anmodning om edition er blevet fremsat, ved brug af formularen i dette bilag.

Efter denne bekræftelse skal modtageren sikre oplysningerne, så længe som det er nødvendigt for at kunne foretage edition af oplysningerne, når den efterfølgende anmodning om edition modtages.

AFSNIT A: Fuldbyrdelsesmyndighed for EPOC-PR'en:

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Hvis forskellig fra det kontaktpunkt, som er anført i EPOC-PR'en, den myndighed/det kontaktpunkt (f.eks. den centrale myndighed), der kan kontaktes i forbindelse med spørgsmål vedrørende fuldbyrkelse af EPOC-PR'en:

Navn og kontaktoplysninger:

AFSNIT B: Modtager af EPOC-PR'en

Modtager:

Adresse:

Fax/e-mail (hvis kendt):

Kontaktperson (hvis kendt):

Modtagerens sagsnummer (hvis kendt):

Berørt tjenesteudbyder (hvis forskellig fra modtageren):

Eventuelle andre relevante oplysninger:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning EU 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrkelse af frihedsstraffe efter en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118).

AFSNIT C: Oplysninger om EPOC-PR'en

Oplysningerne sikres i overensstemmelse med EPOC-PR'en af..... (angiv dato for fremsættelse af anmodningen) og fremsendt den..... (angiv dato for fremsendelse af anmodningen) med sagsnummeret (angiv sagsnummer).

☐ Den blev forlænget med 30 dage af udstedelsesmyndigheden..., sagsnummer... den ... (sæt kryds i boksen og udfyld, hvis relevant).

AFSNIT D: Bekræftelse

Det bekræftes hermed, at følgende anmodning om edition er blevet udstedt (sæt kryds i den relevante boks og udfyld, om nødvendigt):

☐ Attest for europæisk editionskendelse udstedt af (angiv myndighed) den (angiv dato for fremsættelse af anmodningen) og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodningen) med sagsnummeret (angiv sagsnummer) og fremsendt til (angiv den tjenesteudbyder/den retlige repræsentant/det udpegede forretningssted/den kompetente myndighed, som anmodningen blev fremsendt til, samt det af modtageren opgivne sagsnummer, hvis det foreligger).

☐ Europæisk efterforskningskendelse udstedt af (angiv myndighed) den (angiv dato for fremsættelse af anmodningen) og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodningen) med sagsnummeret (angiv sagsnummer) til (angiv staten og den kompetente myndighed, som den blev fremsendt til, samt sagsnummeret hos de anmodede myndigheder, hvis dette er tilgængeligt).

☐ Anmodning om gensidig retshjælp fremsat af (angiv myndighed) den (angiv dato for fremsættelse af anmodning) og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodningen) med sagsnummeret (angiv sagsnummer) og fremsendt til (angiv staten og den kompetente myndighed, som den blev fremsendt til, samt anmodningens sagsnummer hos de anmodede myndigheder, hvis dette er tilgængeligt).

Udstedelsesmyndighedens og/eller dennes repræsentants underskrift:

Navn:

Dato:

Underskrift ^(?):

^(?) Tilføj også et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.

BILAG VI

FORLÆNGELSE AF SIKRINGEN AF ELEKTRONISK BEVISMATERIALE

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ skal modtageren efter modtagelse af attesten for en europæisk sikringskendelse (EPOC-PR'en) uden unødigt ophold sikre de oplysninger, der anmodes om. Sikringen skal ophøre efter 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden bekræfter, at den efterfølgende anmodning om edition er blevet fremsat. Udstedelsesmyndigheden kan inden for de 60 dage om nødvendigt forlænge sikringens varighed med yderligere 30 dage for at gøre det muligt at fremsætte den efterfølgende anmodning om edition ved brug af formularen i dette bilag.

AFSNIT A: Udstedelsesmyndighed for EPOC-PR'en:

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Udstedelsesmyndighedens sagsnummer:

Hvis forskellig fra det kontaktpunkt, som er anført i EPOC-PR'en, den myndighed/det kontaktpunkt (f.eks. den centrale myndighed), der kan kontaktes om spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af EPOC-PR'en:

Navn og kontaktoplysninger:

AFSNIT B: Modtager af EPOC-PR'en

Modtager:

Adresse:

Fax/e-mail (hvis kendt):

Kontaktperson (hvis kendt):

Modtagerens sagsnummer (hvis kendt):

Berørt tjenesteudbyder (hvis forskellig fra modtageren):

Eventuelle andre relevante oplysninger:

AFSNIT C: Oplysninger om foregående EPOC-PR

Oplysningerne sikres i overensstemmelse med EPOC-PR'en udstedt den (angiv dato for fremsættelse af anmodning) og fremsendt den (angiv dato for fremsendelse af anmodning) med sagsnummeret (angiv sagsnummer) og fremsendt til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning EU 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe efter en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118).

AFSNIT D: Forlængelse af den foregående sikringskendelse

Forpligtelsen til at sikre oplysninger i henhold til EPOC-PR'en som anført i afsnit C forlænges hermed med yderligere 30 dage.

Udstedelsesmyndighedens og/eller dennes repræsentants underskrift:

Navn:

Dato:

Underskrift ⁽²⁾:

⁽²⁾ Tilføj venligst også et officielt stempel, et elektronisk segl eller en tilsvarende autentificering, hvis ikke det decentrale IT-system anvendes.